

86 Rkp [52].

P.A.N.

S. 1

Do Teapeta

list prof W. W. H. H. H. H.
do prof Twardowski

Przyjmalem to teraz i widzę,
ile tam i kłótni jest w ko-
mentarzu. Trochę mi teraz
wstyd, że Ci nie pisywałem,
ale musiałem wciąż.

Nawet to, co mi się wydaje
odkryciem pewnem — ten
kóś w definicji wiedzy —
bez Twojej nauki nigdy by mi
na myśl nie przyszło.
W komentarzu o tem mówię
na str. 204 i 205.
Jeżeli to nie głupie, to Twoja
zasługa. Dziękuję Ci

W.

17/3 936. Karta wstępu do Wielkiego Komentarza
du Teaytela.

J. H. Wardwell

86 [Rkp 52]
P.A.N.

Sy.

Dr. WITOLD OLSZEWSKI

ADWOKAT KRAJOWY

WE LWOWIE PLAC HALICKI 14.

Telefon Nr. 1197. — Konto poczt. Kasę oszcz. Nr. 57160.

Magnif. cejce
Jasie Tęczyński Pan Rektor
Kazimierz Twardowski

Lwów

msweryt

do ręk wstawić

1
Zacisze neauwaga Ten
Dro Karciwio Twardowskiego re Lwowie

Odpsis wierzytelny.

L. R. 45. 738 Protokół

spisany we Lwowie dnia drugiego marca tysiac
dziewiecsiet szesnastego roku przedemna Leopoldem
Kukawskim c. k. Notaryuszem we Lwowie

Przedmiot

Spisanie ostatniej woli rozporządzenia
ppp Pani Józefy z Bugnów Stögbauerowej
ppp Pani Józefy z Bugnów Stögbauerowa
wdowa po s. p. Józefie Stögbauerze, Radey
Dworu przy galic. Dyrekcyi poczt i telegrafów,
w Kulparkowie u D^{na} Romana Zagórskiego
zamieszkała, oświadczyła przedemna c. k. Nota-
ryuszem i w jednoczesnej nieprzerwanej obec-
ności świadków mnie osobiście znanych
ppp panów: D^{na} Witolda Olszewskiego, adwokata
krajowego i D^{na} Franciszka Mischaleka, emerytowanego
radcy sądowego we Lwowie zamieszkałych,
którzy świadkowie także tożsamości osoby
stawiającej mnie potwierdzili swoją ostatnią
wolę jak następuje:

Ja Józefa z Bugnów Stögbauerowa, będąc
zupełnie zdrowa na ciele i umyśle, czuję, że
strata mego mojego i ostatniego syna
nie tylko pozbawiła mnie rychłego szczęścia
ludzi, którzy odchodząc z tego świata
widzą dzieci i dzieci dzieci swoich, ale
nawet odebrała mi do końca dni moich
wszelką radość życia, a nawet wszelki
uśmiech weselości drugich zabrała mi

smutkiem wspomnień własnego szczęścia, -
 spełniam ostatnie życzenie mojego szlachetnego
 syna Adama i rozporządzam na wypadek
 mej śmierci, jak następuje:

Postanawiam, ażeby cały mój majątek
 jaki po mnie pozostanie, a w szczególności
 realności w Porto Rose & Istyei spieniężono,
 a uzyskany kapitał, ulokowany z bezpieczeń-
 stwem pupilarnem (jednak nie w rentach
 ani papierach państwowych) użyto na
 utworzenie fundacji stypendyjnej
 imienia D^{na} Adama Stözbauera.

Odsetki od tegoż kapitału będą nadawane
 jako stypendyum młodzieńcowi naro-
 dowości polskiej wyznania rzymsko-
 katolickiego, zamierzającemu po
 skończeniu studiów na uniwersytecie
 lwowskim poświęcić się pracy nauko-
 wej i habilitować się na docenta
 prywatnego na jednym z polskich uni-
 wersytetów, a przedewszystkiem na
 uniwersytecie lwowskim.

Pierwszeństwo przysługiwać będzie mło-
 dzieńcom, poświęcającym się studjom
 filozofii w znaczeniu ścisłyszem, a
 dopiero w braku takiego kandydata
 młodzieńcowi, który się poświęca
 innej gałęzi nauk na wydziale
 filozoficznym, z wyjątkiem osób
 stanu duchownego albo osób ru-

mierzających się poświęcić stanowi duchowalnemu, chociażby się równocześnie poświęcali studyum filozofii.

Stypendyum może być najwczesniej nadane na czwartym względnie ostatnim roku studjów uniwersyteckich, gdy już co do zamilowania kompetenta i jego wybitnych udołności do pracy naukowej nie ma żadnych wątpliwości. Stypendyum będzie nadawane na każdym razem na przeciąg jednego roku, ale może być nadawane przez szereg lat z reszty temu samemu stypendystcie, także po uzyskaniu stopnia doktorskiego i dokonanej przez niego habitacji, o ile mu ułatwić swobodną pracę naukową.

²Lawse jednak można nadawać stypendyum na jeden rok, a jego dalszy pobór wymaga ponownego nadania, uwarunkowanego dowodami pisania prac w języku polskim albo przynajmniej nieustannej pracy naukowej.

Gdyby uniwersytet lwowski przestał istnieć jako polski lub gdyby z innych przyczyn stypendyum nie mogło być przyznane młodzieńcowi, mającemu wyżej wymienione warunki, a studującemu na uniwersytecie lwowskim, można będzie nadać stypendyum słuchaczowi lub absolwentowi innego polskiego uniwersytetu, a nawet w braku takiego i obcego uniwersytetu, o ile ubiegający się spełni po-

wyższe warunki:

Majątkiem fundacyjnym zarządzać i
stypendyum nadawać będzie kuratorium
które stanowić będą Yy Yp Yp Pono wie
Profesorowie Dⁿⁱ Kazi mierz Twardowski,
Dⁿⁱ Nicisław Wartenberg, Dⁿⁱ Jan Łukasiewicz,
a to wszyscy trzej łącznie większością głosów
pod przewodnictwem najstarszego wiekiem.

Wrazie gdyby jeden z członków Kuratorjum
ubył lub dłużej niż sześć (6) miesięcy nie
był w stanie wykonywać swoich funkcyj,
pozostali członkowie wybierają w jego
miejscę członka innego, powołując go, ile
możliwości, zawiązać z grona członków Pol-
skiego Towarzystwa Filozoficznego w Warszawie.
W ten sam sposób uzupełnić się Kuratorjum,
gdyby ubyło dwóch jego członków.

Gdyby równocześnie całe kuratorium
przestało istnieć albo nie mogło wy-
konywać swoich zadań, zamianuje
nowe kuratorium w składzie jak
najbardziej zbliżonym do poprzedniego
Polskie Towarzystwo Filozoficzne we Lwowie.
Gdyby zaś Polskie Towarzystwo Filozoficzne
we Lwowie przestało istnieć, uprawnione
mi będzie do zamianowania kuratorium
następujące organizacje w następującym
porządku: 1) Instytut filozoficzny w War-
szawie, 2) Polskie Towarzystwo Psycho-
logiczne w Warszawie, 3) Kasa Pomocy Naukowej

im. Józefa Mianowskiego, 4 Towarzystwo
Marcinkowskiego w Poznaniu.

W skład kuratorium wchodzić mogą
tylko członkowie narodowości polskiej
wyznania rzymsko-katolickiego z wyłącze-
niem osób stanu duchownego.

Fundacja wejdzie w życie po mojej śmierci
oraz po śmierci pan Abiny Zagórskiej
i Maksymy z Zagórskich Jarosławskiej,
gdyż po mojej śmierci zastrzegam dla
nich prawo dożywotniego użytkowania
realności w Porto Rose względnie wyška-
nego praxe sprzedaży tegoż kapitału.

Gdyby realności w Porto Rose nie mogła
z powodu wojny spieniężyć za mego
życia, nastąpi sprzedaż ta w czasie
i na warunkach, jakie ustanowi ku-
ratorium celem zabezpieczenia możli-
wie najkorzystniejszej realizacji ze
względem na majątek fundacyjny.
Wyżej spisanemu Kuratorium chcę
na wypadek mej śmierci opieki nad
majątkiem fundacyjnym, wykonanie
testamentu i utworzenie fundacji
w tym celu doręczam członkom tegoż
Kuratorium odpisy testamentu przeterminie
podpisane.

To jest moja ostatnia i nieodwołalna
wola i proszę o najdokładniejsze jej
spełnienie ze względu na wyrażone

ostatnie życzenie mego syna Adama.
Tak spisany protokół został wielokrotnie
stawiający wobec pomienionych wyżej
świadków odczytany przez nią jako
z jej wola zgodny potwierdzony i prze-
dem na Notaryuszem własnoręcznie
podpisany.

Josefa z Bugnów Stögbauerowa m.p.
Jako świadek ostatniej woli Dⁿⁱ Fran-
ciszek Mischalek m.p. jako świadek
ostatniej woli Dⁿⁱ Witold Obrowski m.p.
Leopold Kukuwski c.k. Notaryusz m.p. L.L.

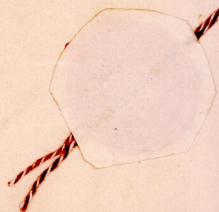

Odpis ten dla Pani Josefy z Bugnów
Stögbauerowej przekazywany, zgodnie się
dostownie z pierwopisem, w aktach moich
do L. R. 45738 przechowywanym, nieoskusz-
wanym.

Lwów dnia drugiego marca tysiąc dwie-
nastego roku.

Leopold Kukuwski
c. k. Notaryusz

86 Rkp. 52

P.A.N.

S. 4

Odwołanie przesłany gimnazjum
winnego

1910.

3

Księgi:

Księga główna, Księga kasowa, Dwa dzienniki kasowe /: od maja 1902 do 12.II.1907 i od 18. II. 1907 do 28. X. 1910 :/, Cztery zamknięte księgi członków, Dwa kwitariusze zużyte, 1 "Spis zgłoszeń", Księga korespondencji odbieranych i wysyłanych obejmująca archiwum od początku istnienia Towarzystwa do dnia 26. października 1910. - Inwentarze: 1. Biblioteka podręczna Dyrekcyi, 2. Biblioteka polska uczenic. 3. Niemiecka Biblioteka młodzieży, 4. Sprzęty. 5. Okazy do nauk przyrodniczych, 6. Gabinet fizyczny. 7. Inw. geograficzny i historyczny. 8. Przybory do nauki matematyki. 9. Nauka rysunków. --

Archivalia:

Pięć fascykułów kwitów od roku 1902 do 1909/10.- Dwa fascykuły aktów i pism w kształcie map Shanonregistrator /: Matador :/. - Mapka z statutami, formularzem Tow. ubezpieczeń urzędników prywatnych, Instrukcją do prowadzenia inwentarza.- Kwity na wydatki od 1/9 1910.-

Druki pocztowej kasy oszczędności:

Dwa pudełka z kuponami poświadczeń złożenia z czesnego za wrzesień i października 1910.- Kontoauszüge od 4/9 1909 do 26/10 1910.- Ośiem książeczek czekowych /: z tych 3.7.8. nierozpoczęte :/.-Formularz do zamawiania druków P.k.o.- 100 poświadczeń złożenia. - Cztery "spisy" do zbiorowych wypłat.-

Druki ewidencyjne:

Pudełko z kartkami członków Tow. gimnazjum żeńskiego.- Kartkowy katalog uczenic oraz kartki prywatystek i uczenic, które już wystąpiły.- Wykaz uczenic zalegających z dniem 29. X. 1910 z czesnem etc.- Arkusze pięć za wrzesień i październik 1910. Wzór wypełnionego spisu do zbiorowych wypłat.- Wykaz sił nauczycielskich do nauki obowiązkowej, osobno do nadobowiązkowej.- Promemoria zaliczek Bada i Pyszkowskiego.- Całkowity spis uczenic gimnazjum z adresami rodziców.- Spis uczenic uwolnionych od czesnego.- Spis uczenic uczęszczających na przedmioty nadobowiązkowe.-

Druki zapasowe:

Arkusze inwentarzowe, arkusze do księgi członków, arkusze pięć, kartki katalogowe uczenic, kartki korespondencyjne, upominające o zaległe opłaty. Nadto: 17 marek po 5 halerzy, 3 marki po 3 halerze.-
Jeden medal srebrny poznaczony dla celującej abiturientki - bez napisu.

Powyższe przedmioty odebrałem: *napis do zamkniętych kopert z aw.*

Jan Klamart

Święto dnia listopada 1910.

4

Książeczka galicyjskiej Kasy oszczędności	Nr. 58,405	2166,84 Kor.
" " "	Nr. 74,993	2794,16 Kor.
" " "	Nr. 79,896	1649,17 Kor.
" " zaliczkowej	Nr. 404	5038,50 Kor.
Konto-Auszug Pocztovej Kasy oszczędności	Nr. ¹⁶⁶ 164	^{3247.08 "} 3531,26 Kor.

Kwit Gal. Towarzystwa muzycznego na depozyt wartości nominalnej 6000,-- Kor.

Kwit Dyrektora gimnazjum /: kasa podręczna :/ 250,-- Kor.

Trzynastcie nieotwartych kopert z Pocztovej kasy oszczędności. ?

Nadto własność tercyana gimnazjalnego Józefa Krila:

Książeczka galicyjskiej Kasy oszczędności Nr. 4056 604,33 Kor.

Książeczka służbowa /: Duplikat:/ Józefa Krila.

Cztery świadectwa służbowe Józefa Krila

Powyżej wyliczone przedmioty niżej podpisani odebrali imieniem Komisji rewizyjnej i Zarządu Towarzystwa prywatnego gimnazjum żeńskiego.

Lwów, 17. listopada, 1910.

W imieniu Komisji rewizyjnej

J. J. J. J.
Wobec Komisji rewizyjnej z poprawką, o przysługę
numer 166 i k. 3247.08. —

Opieka *Stębowicz* *Anna Lilińska*

[illegible]

0101, sbdgojall .VI, wòw

Empfangschein — Poświadczenie odbioru

über eine Einlage von { K 225 h 52 } d. t.
na wkładkę w kwocie { K 225 h 52 } t. j.

Kronen {
koron } **dwieście dwadzieścia pięć**
kor. pięćdziesiąt dwa halerry

auf das Scheckkonto bei
dem k. k. Postsparkassen-Anstalt in Wien, Nr.
na rachunek czekowy w e. k.
Urządzie pocztowych kas oszczędności w Wiedniu, Nr.

76.470

Kontoinhaber: — Posiadaacz rachunku:

Towarzystwo prywatnego gimnazjum żeńskiego,
LWÓW

Unterschrift des Postbeamten:
Podpis urzędnika pocztowego:

1

P R O T K Ó Ł

spisany w dniu 14 kwietnia 1917

w sprawie honorowej pomiędzy J. Magnificencją Prof. Drem Kazi-
mierzem Twardowskim a Prof. Drem Rudolfem Zuberem, spowodowa-
nej listem Prof. Dra R. Zuber do JM. Prof. Dra K. Twardowskiego
z dnia 7 kwietnia 1914, dotyczącym wydania Kroniki III.

Podpisani, Prof. Dr. Oswald Balser i Prof. Dr. Ignacy Zakrzew-
ski, jako świadkowie J. Magnificencji Prof. Dra K. Twardowskiego,
a Prof. Dr. Jan Czekanowski i Prof. Dr. Eugeniusz Romer, jako
świadkowie Prof. Dra R. Zuber po odbyciu dwu narad dnia 12 i
14 kwietnia przyjęli do wiadomości następujący list Prof.
Dra R. Zuber do J. Magnificencji Prof. Dra K. Twardowskiego:

"Magnificencjo! List z dnia 7. IV pisałem pod wpływem za-
niepokojenia o polski charakter Uniwersytetu ^w Lwowskiego i
podniecenia, spowodowanego wypadkami ^{lat} ~~lat~~ ostatnich, a spotęgo-
wanego wymianą zdań w listach z ubiegłych dni. Tym stanem pod-
niecenia tłumaczę też, że w liście z 7-IV nie odłączyłem pew-
nych kierunków publicznej akcji Magnificencji, na które się
nie godzę, z którymi też i nadal godzić się nie będę, od osoby
Waszej Magnificencji, którego dobrych chęci i czystości uczu-
d jako patrioty-Polaka nigdy nie kwestyionowałem. Żałuję też, że
podnieceniem dyktowaną stylizacją listu z dnia 7. IV Waszej
Magnificencji dotkliwą przykrość sprawiłem, za którą Go też
z całą gotowością przeproszam. Moje stanowisko w sprawie od-
powiedzi Senatu z dnia 5. IV objaśnię w osobnym piśmie do
Senatu. -- Rudolf Zuber mp."

Podpisani stwierdzają, że listem tym sprawa między obu ~~stronami~~
stronami została w sposób honorowy i ostateczny załatwiona.

Eugeniusz Romer
Jan Czekanowski

Oswald Balser
Ignacy Zakrzewski

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1917.

Magnificencyo!

List z dnia 7.IV pisałem pod wpływem zaniepokojenia o polski charakter Uniwersytetu Lwowskiego i podniecenia, spowodowanego wypadkami lat ostatnich, a spotęgowanego wymianą zdań w listach z ubiegłych dni. Tym stanem podniecenia tłumaczę też, że w liście z 7.IV nie odłączyłem pewnych kierunków publicznej akcji Magnificencyi, na które się nie godzę, z którymi też i nadal godzić się nie będę, od osoby Waszej Magnificencyi, którego dobrych chęci i czystości uczuć jako patrioty-Polaka nigdy nie kwestyonowałem. Żałuję też, że podnieceniem dyktowaną stylizacją listu z dnia 7.IV Waszej Magnificencyi dotkliwą przykrość sprawiłem, za którą Go też z całą gotowością przepraszam.

Moje stanowisko w sprawie odpowiedzi Senatu z dnia 5.IV objaśnię w osobnem piśmie do Senatu.

Andrzej Kubcz

Rkp. 52-

S. 15

WILCZYJSKA KASA OSZCZĘDNOŚCI
WE LWOWIE

Lyciorys Profesora

Y. Wislunowy Gan

Gr. Karimierz Swarchoewski

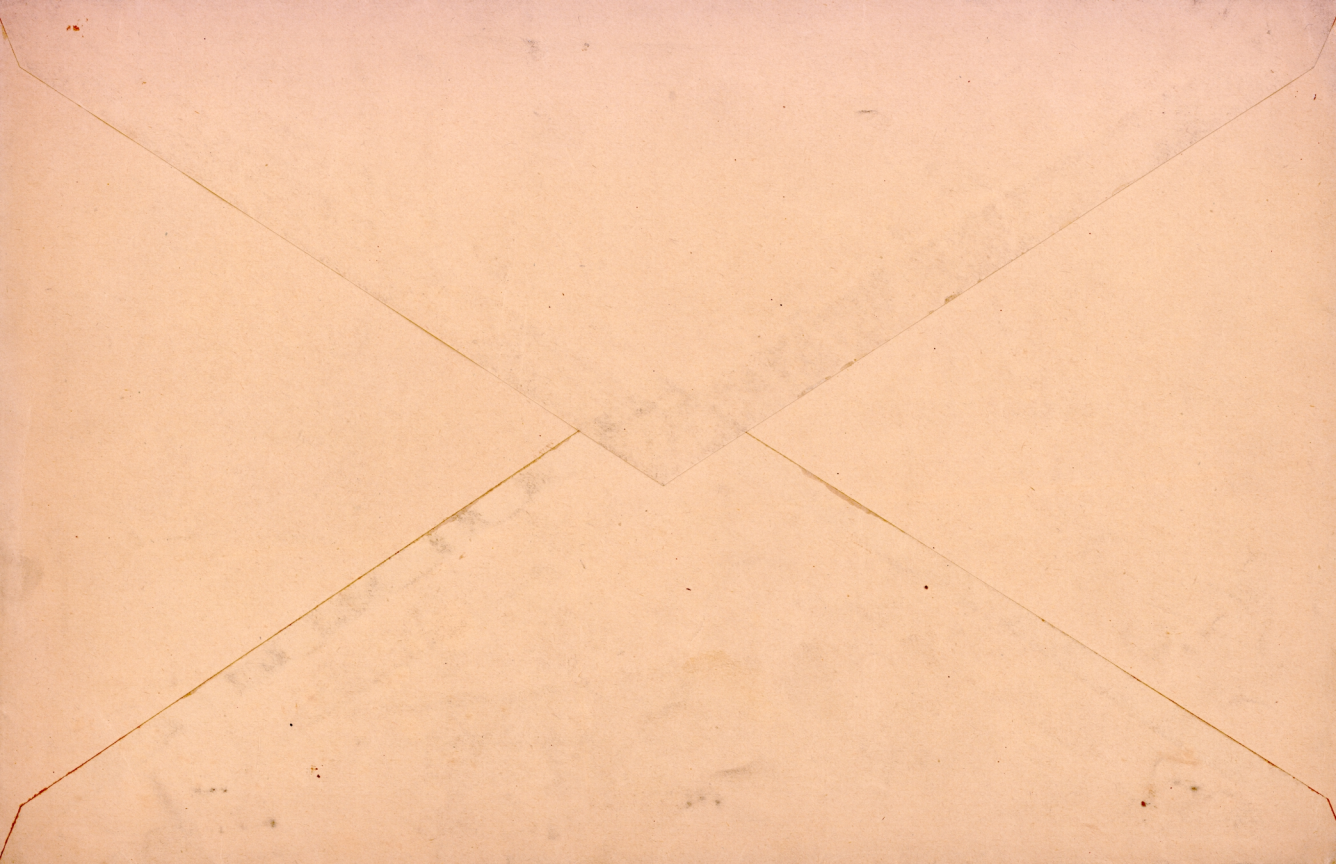
Lwa's

ml. Lw. Lofji 468

86 Rkp. 52

S. 15

Dr. Kazimierz Jerzy Adolf ze Skrzypny Twardowski, herbu
Ogończyk urodził się w Wiedniu dnia 20. października 1866
z ojca Piusa /1828-1906/ i z matki Malwiny z Kuhnów /ur.
1844/.

Postanowieniem cesarskiem z dnia 17. września 1891 Ministerstwa Wyzna-

O k r e s s t a d y ó w .

Nauki gimnazjalne odbywał - uzyskawszy miejsce fundu-
szowe b. galicyjskiego Wydziału krajowego - jako wychowanek
"Theresianum", gdzie otrzymał w r. 1884 medal złoty a w r. 1885
zdał z odznaczeniem egzamin dojrzałości. Na Uniwersytecie
w Wiedniu w latach 1885-1889, oddając się studjom
filozoficznym jako uczeń Franciszka Brentano, a obok tego
studjom zrazu historycznym, następnie matematycznym i przy-
rodniczym. Odbywszy 1889-90 jednoroczną służbę wojskową, prze-
bywał 1890-91 w domu hr. Wojciecha Dzieduszyckiego w Jezupo-
lu, gdzie napisał rozprawę doktorską p.t. "Idee und Perception,
eine erkenntnistheoretische Studie aus Descartes" /wydana
drukarnią 1892/. Zdawszy egzamina ścisłe /z filozofii, filologii
klasycznej, matematyki i fizyki/ i uzyskawszy zasilek mini-
steryalny, udał się z początkiem stycznia 1892 do Lipska,
gdzie brał udział w pracach Instytutu psychologii ekspery-
mentalnej Wundta, a na półroczne letnie tegoż roku do Mona-
chium, gdzie głównie słuchał wykładów Stumpfa. Wróciwszy do
Wiednia, został w lipcu 1892 promowany na doktora filozo-
fii, a w jesieni objął posadę w biurze matematycznym Zakła-
du ubezpieczeń pierwszego ogólnego Towarzystwa urzędników.
Posadę tę zajmował do jesieni 1895.

D o c e n t u r a i p r o f e s u r a .

W lipcu 1894 uzyskał w Uniwersytecie wiedeńskim ve-
niam legendy z filozofii na podstawie pracy: Zur Lehre vom
Inhalt und Gegenstand der Vorstellungen /Wien, 1894/. Wykła-
dał w tymże Uniwersytecie w charakterze docenta prywatnego
przez rok akademicki 1894/5. Postanowieniem cesarskiem z dnia
18. października 1895 /rozp. b. austr. Ministerstwa Wyzna-

Ministerstwa Wyzna-

Ministerstwa Wyzna-

oświaty z 20. października 1895 L.24.848/ mianowany został z prawomocnością od 1. listopada 1895 nadzwyczajnym profesorem filozofii w Uniwersytecie lwowskim, gdzie rozpoczął wykłady 15. listopada tegoż roku. Postanowieniem cesarskiem z dnia 15. września 1898 /rozp.b.austr.Ministerstwa wyznań i oświaty z 25. września 1898 L.24.670/ mianowany został z prawomocnością od 1. października 1898 profesorem zwyczajnym. - W r. 1918 otrzymał zaproszenie do objęcia katedry psychologii, a w r. 1920 zaproszenie do objęcia katedry filozofii w Uniwersytecie matematycznym, lecz zaproszenia tych godności nie przyjął.

W latach akademickich 1900/1 i 1904/5 piastował godność Dziekana a w latach 1901/2 i 1905/6 godność Prodziekana Wydziału filozoficznego; w półroczu letnim 1911/12 był delegatem Głównego Zjazdu Profesorów tegoż Wydziału do Senatu akademickiego; w latach akademickich 1914/5, 1915/6 i 1916/7 piastował na mocy trzykrotnego z rządu wyboru godność Rektora Uniwersytetu, w roku 1917/18 był Proroktorem. Składając w wrześniu 1917 godność Rektora otrzymał od Senatu akademickiego pierścień pamiątkowy.

Nauki i inne funkcje w uniwersytecie.

W latach akademickich 1900/1, 1901/2, 1902/3 był Przewodniczącym Zarządu Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich. W latach 1904-1908 fungował jako delegat Senatu akademickiego do Komisji egzaminacyjnej, przeprowadzającej z ramienia Rady Szkolnej Krajowej uzupełniające egzamina dojrzałości. W półroczu zimowym 1908/9 otrzymał od Senatu akademickiego polecenie opracowania wniosków w sprawie reorganizacji Kancelarii uniwersyteckiej i zmiany sposobu postępowania przy wpisach, z czym złożył się opracowanie odpowiednich instrukcyj dla Dziekanów, słuchaczy i urzędników. W celu wprowadzenia w życie tych projektów, przez Senat akademicki aprobowanych, przez został przez tenże Senat w marcu 1909 powołany na stałego referenta spraw kancelaryjnych Uniwersytetu w Senacie akademickim; funkcję tę złożył w jesieni 1911. - Przez półrocz zimowe 1912/13 kie-

rował w czasie choroby a następnie po śmierci Dyrektora Kancelarii uniwersyteckiej, Dra Jana Jordana, agendami tej kancelarii; składając tę funkcję w marcu 1913, otrzymał od Senatu akademickiego pierścień pamiątkowy. W wrześniu 1917 powołany został przez Senat akademicki na stałego referenta spraw kwestury i rachunkowości uniwersyteckiej; funkcję tę pełnił do lipca 1918. - Na Wydziale filozoficznym był w latach 1900-1910 stałym referentem w sprawie zasiłków ministerjalnych dla kandydatów stażu nauczycielskiego; od chwili dopuszczenia kobiet do studium na Wydziale filozoficznym funkcję jako stały referent w sprawach związanych z zapisywaniem się kobiet na ten Wydział. Rozpoczynając urzędowanie jako Rektor w Lwowie na uchodźstwie, powołany do życia w październiku r. 1914 Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej, którego Zarząd na mocy uchwały Senatu akademickiego z 21. września 1917 sprawuje nadal także po ustąpieniu z rektoratu. - W r. 1918-20 opracowywał jako referent Senatu ak. projekt ustawy szkół akademickich. - *na pos. Senatu ak. 18. czerwca 1920 został wybrany członkiem Rady Komisji Senatuak. dla spraw niepełnosprawnych młodzieży.*
 Od r. 1896 jest członkiem, a od marca 1919 Dyrektorem Naukowej Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich we Lwowie, a od maja 1919 Dyrektorem Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli wyższych i dwuklasowych szkół handlowych. - 1906 corocznie je-
 den z kilkunastu lub kilkosetstuszy wykładowców we Lwowie a nad-
 Działalność nauczycielską
 to szeregi wykładowców takich jak we Lwowie jak w kilkunastu
 w Uniwersytecie.
 niejszych uczelniach poza Lwówem.

Objawiając katedrę filozofii we Lwowie, zainicjował utworzenie Seminarium filozoficznego; zostało ono zorganizowane z początkiem roku akademickiego 1897/8 w dwóch oddziałach, których jednym stale kieruje; nadto w latach akademickich 1900/1 - 1903/4, t.j. przez czas, w którym druga katedra filozofii nie była obsadzona, kierował też drugim oddziałem Seminarium. Obok Seminarium prowadzi stale ćwiczenia filozoficzne przygotowujące słuchaczy początkujących do pracy w Seminarium filozoficznym. W roku 1901/2 prowadził także po raz pierwszy ćwiczenia z psychologii ekspe-

4.
r. Privatissima !!

rymentalnej; ćwiczenia te musiały jednak uleść przetrwie z powodu braku lokalu i urządzeń; dopiero w urządzeniu osobnego lokalu dla Seminarium filozoficznego można było w nim urządzić także pracownię psychologiczną i podjąć z rokiem 1907/8 ćwiczenia z psychologii eksperymentalnej, które się odtąd stałe odbywają. ✓

Gdy docent prywatny pedagogiki Dr. Antoni Danysz zrzekł się swej venia legendi, wykładając w półroczu letnim 1902/3 dydaktykę ogólną w trzech godzinach tygodniowo na mocy polecenia Ministerstwa w myśl uchwały Wydziału filozoficznego. *W tym czasie uchwalił Rada Wydziału filozoficznego z dnia 24.XI.1920 wydat przesunąć Seminarium pedagogiczne na czas skróty jego dyrektora, Prof. dra Bolesława Kienowskiego.* Poza działalnością nauczycielską na katedrze, w Seminarium, na ćwiczeniach i w Pracowni psychologicznej brak od chwili objęcia katedry staży udział w tygodniowych posiedzeniach Kółka filozoficznego Czytelni akademickiej, które istniało do roku 1917. W jego miejsce powołał do życia w r. 1919 "Konwersatorium filozoficzne Młodzieży akademickiej", w którego zebraniach również stałe uczestniczył. Nadto brak przez pewien krótki czas udział w posiedzeniach Kółka filozoficznego Towarzystwa akademickiego "Zjednoczenie".

Poza wykładami uniwersyteckimi w ściślejszym tego słowa znaczeniu wygłosił szereg powszechnych wykładów uniwersyteckich, a mianowicie w latach 1899-1906 corocznie jeden cyklicznie lub kilkoseryjowy wykładów we Lwowie a nadto szereg wykładów luźnych tak we Lwowie jak w kilkunastu miejscowościach poza Lwovem.

Działalność nauczycielską poza Uniwersytetem. Odczyty. Systematyczne kursy wykładów miał: w latach 1896-1898 na kursach seminaryalnych Zakładu wychowawczego Maryi Bielskiej /pedagogika i dydaktyka/; 1896-1899 w Tow. Kursów akademickich dla kobiet /filozofia/; 1898 w Kółku naukowym Tow. Bratniej pomocy słuchaczy politechniki lwowskiej /psychologia/; w r. 1901/2 w Stowarzyszeniu nau-

W r. 1913 należał do komitetu założyciela Tow. pedagogicznego w Lwowie; w r. 1917, przy tymże Tow. w sprawie Tow. pedagogicznego /psychologia pedagogiczna/; w r. 1903 w "Wyśszych Kursach wakacyjnych" w Zakopanem /Filozofia wieku XIX./; w r. 1904 w "Wakacyjnym Kursie uniwersyteckim" w Cieszyńsku /"Zasady dydaktyki" i wykład wstępny "Wychowanie i nauka"/; nadto wygłosił w r. 1910 w Warszawie cykl wykładów na zaproszenie Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego i Polskiego Związku nauczycielskiego.

Szereg luźnych odczytów wygłosił w "Ognisku" w Wiedniu, w "Bibliotece Polskiej" /tamże/, w Tow. Oświaty ludowej we Lwowie i na prowincji, w Czytelni dla kobiet we Lwowie, Związku naukowo-literackim we Lwowie i Związku naukowo-literackim w Stanisławowie, w Czytelni naukowej w Przemyśle, w Domu polskim w Czerniowcach. Nadto wygłosił w r. 1907 wykład w urządzonym przez Radę Szkolną Krajową we Lwowie Kursie uzupełniającym dla nauczycieli szkół średnich, a na takimże Kursie, urządzonym w Wiedniu w r. 1915 dla przebywającego na uchodźstwie nauczycielstwa polskiego, wygłosił

wykład wstępny p.t. Scientia vitae magistra. - dnia 10. listopada 1920 wystąpił na prośbę Związku organizacji narodowych wiedeńskiej Matapolski w sali ratuszowej referat p.t. "O sprawie nauczycielstwa rodzinnego".

W r. 1914 w organizacjach naukowych w sprawie nauk o psychice.

W r. 1887 współdziałał w założeniu wiedeńskiego Tow. filozoficznego, którego w latach 1887-1889 był pierwszym wiceprezesem i na którego posiedzeniach naukowych wygłosił w latach 1902 i 1914 trzy odczyty. W r. 1904 założył we Lwowie "Polskie Towarzystwo filozoficzne", w którym od chwili jego powstania piastuje godność przewodniczącego i na którego posiedzeniach naukowych wygłosił 15 odczytów, 1 komunikat, dwukrotnie zaś zagaik dyskusję. Nadto wygłosił odczyty naukowe w Tow. filologicznym, w Polskim Tow. rzyrodników im. Kopernika, w Tow. prawniczym, a na zaproszenie Akademii Umiejętności w Krakowie miał dnia 3. maja 1910 w Polskiej Stacji Naukowej w Paryżu odczyt p.t. "O psychice". W r. 1910 brał udział w Zjeździe

W r. 1919 był jednym z przewodniczących Komitetu organizacyjnego Tow. pedagogicznego w Łodzi, który odbył się w Łodzi.

W r. 1910 należał do komitetu założycieli Tow. pedagogicznego we Lwowie; na I. konstytucyjnym zebraniu Towarzystwa zajął obrębę prezydium, a następnie, stając się członkiem zarządu, wygłosił w Belce odczyt p.t. Auguste Comte i Jan Śniadecki.

Od r. 1908 do r. 1920 był członkiem Wydziału Towarzystwa dla popierania nauki polskiej we Lwowie; w maju 1911 został wybrany członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie; w grudniu 1911 został - z powstaniem przy Akademii Komisji do badania historii filozofii w Polsce - wybrany zastępcą przewodniczącego tej Komisji; w r. 1917 został wybrany członkiem Warszawskiego Instytutu filozoficznego; w r. 1919 został powołany do utworzonej w Krakowie przez Ministerstwo W.R. i O.P. Komisji do badania dziejów wychowania i szkolnictwa w Polsce, a z początkiem roku 1920 stanął na czele lwowskiego oddziału tej Komisji. Z chwilą przeobrażenia się Towarzystwa dla popierania Nauki polskiej w Towarzystwo naukowe /w czerwcu 1920/ został członkiem

czynnym tego Towarzystwa. - W r. 1910/20 brał udział w organizowaniu Związku polskich Towarzystw naukowych we Lwowie. Na posiedzeniu Zarządu tego Związku dnia 18 X 1910 został wybrany delegatem "Towarzystwa" do Rady Naukowej w Berlinie.

Imanowski
W Warszawie
Oddział w Zjazdach Naukowych

/ Podróż naukowa /.

W r. 1900 wygłosił w Sekcji psychologicznej IX. Zjazdu lekarzy i przyrodników polskich w Krakowie odczyt "W sprawie klasyfikacji zjawisk psychicznych"; w r. 1904 brał udział w Zjeździe psychologów eksperymentalnych w Giessen, po którym udał się, otrzymawszy w tym celu urlop i zasiłek rządowy, w podróż naukową do Paryża oraz do Berlina, Wrocławia, Lipska, Getyngi, Würzburga, Halle, Pragi, Gracu, aby zapoznać się z postępami, jakie uczyniły urządzenia pracowni psychologicznych; w r. 1907 był gospodarzem Sekcji filozoficznej X. Zjazdu lekarzy i przyrodników polskich we Lwowie i wygłosił w tej Sekcji odczyt "O idio- i allogenetycznych teoriach sądu"; w r. 1909 należał do Prezydium I. Zjazdu psychiatrów, neurologów i psychologów polskich w Warszawie i wygłosił na pierwszym zebraniu ogólnym tego Zjazdu odczyt p.t. "O metodzie psychologii"; w r. 1910 brał udział w Zjeździe

W r. 1909 był jednym z przewodniczących Komitetu organizacyjnego II. polskiego Zjazdu pedagogów, który odbył się we Lwowie, si 23.

psychologów eksperymentalnych w Innsbrucku; w r. 1911 uczestniczył w XI. Zjeździe lekarzy i przyrodników polskich w Krakowie i wygłosił w jego Sekcji filozoficznej odczyt p.t. "Historyczne pojęcie filozofii".

W r. 1907 został wybrany zastępcą członka Stałej Delegacji Zjazdów lekarzy i przyrodników polskich; w tymże roku wszedł w skład Polskiego Komitetu organizacyjnego I. Międzynarodowego Zjazdu psychiatrów, neurologów i psychologów, który się odbył w wrześniu 1907 w Amsterdamie. W r. 1913 został wybrany Przewodniczącym Polskiego Komitetu organizacyjnego IV. Międzynarodowego Zjazdu higieny szkolnej, który się odbył w sierpniu 1913 w Buffalo /Stany Zjednoczone/ i powołany na członka Prezydium honorowego tego Zjazdu.

D z i a ł a l n o ś ć r e d a k c y j n a .

Od chwili, gdy zaczął w Warszawie wychodzić "Przegląd filozoficzny" /1897/, jest lwowskim przedstawicielem Redakcji tego pisma. Wchodził też w skład sądów rozpisanych przez Przegląd filozoficzny w latach 1904, 1907, 1911 i 1920 konkursów naukowych. - Od r. 1899 jest członkiem redakcji stworzonego przez lwowski "Związek Naukowo-literacki" wydawnictwa "Wiedza i Życie". - Od chwili powstania Polskiego Towarzystwa Filozoficznego /1904/ redaguje wszystkie wydawnictwa, wychodzące nakładem tego Towarzystwa. W latach 1905-1911 stał na czele Komitetu redakcyjnego miesięcznika "Muzeum". - W latach 1911-1914 wchodził w skład Komitetu redakcyjnego wydawanej w Warszawie "Neurologii Polskiej". - Od roku 1911 wydaje i redaguje /z przerwą 1915-1917, spowodowaną wypadkami wojennymi i obowiązkami rektorskimi/ miesięcznik "Ruch filozoficzny".

D z i a ł a l n o ś ć n a n i w i e w s z k o l -

n i c t w a .

Należał do organizatorów Towarzystwa Kursów akademicko-

kich dla kobiet i był przez cały czas istnienia tego Towarzystwa /1896-1899/ jego sekretarzem. - W latach 1899-1909 przewodniczył corocznie z ramienia Rady Szkoleń krajowej egzaminom dojrzałości w gimnazyach lwowskich /raz w samoborskiem/. - W roku 1902 należał do Komitetu założycieli Tow. prywatnego gimnazjum żeńskiego /nazwanego później $\frac{1}{2}$ Gimnazjum im. Jul. Słowackiego /, w latach 1905/6 - 1907/8 był zastępcą Przewodniczącego, w latach 1908/9-1909/10 Przewodniczącym tego Towarzystwa. - W latach 1905-1911 był Przewodniczącym Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych, w którego Wydziale już poprzednio przez dwa lata zasiadał. O szczegółach działalności jego w tem Towarzystwie informuje publikacya p.t. Kazimierz Twardowski. Mowy i rozprawy z okresu jego działalności w Towarzystwie nauczycieli szkół wyższych. Księga pamiątkowa wydana przez T.N.S.W. Zredagował Dr. Karol Zagajewski Lwów, 1912/. - W latach 1907-1909 był Przewodniczącym Związku państwowego austriackich Towarzystw szkół średnich. -

Brał udział w następujących ankietach : 1/. w ankiecie zwołanej 1902 przez Radę szkolną krajową we Lwowie w sprawie nauczania propedeutyki filozoficznej w szkołach średnich; 2/. w ankiecie zwołanej do Wiednia przez b. austriackie Ministerstwo wyznań i oświaty 1909 w sprawie nowego planu nauki w gimnazyach i gimnazyach realnych; 3/. w takiejże ankiecie 1911 w sprawie nowych przepisów egzaminacyjnych dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich; 4/. w ankiecie zwołanej przez Radę szkolną krajową we Lwowie w celu przystosowania do szkół krajowych nowych planów naukowych, wydanych przez Ministerstwo dla austriackich szkół średnich; 5/. w ankiecie zwołanej w czerwcu 1918 do Warszawy przez Królewsko-Polskie Ministerstwo W.R. i O.P. w celu przygotowania ustalenia organizacji Uniwersytetu warszawskiego; 6/. w naradach Komisji, które się odbyły z końcem października i z początku listopada 1918 w Królewsko-Polskiem Ministerstwie W.R. i O.P. w celu przygotowania ogólnej państwowej organizacji polskiego szkolnictwa; 7/. w ankietach zwołanych w czerwcu 1919 i w styczniu 1920 do Warszawy przez

W dniu 4. września 1920 otrzymał ustną propozycję ministra Rataja co do objęcia stanowiska rektora sekcji IV. w Ministerstwie W. R. i O. P. Dnia 13. IX. 1920 odmówił. —
Dział odroczone.

W lipcu 1920 otrzymał ustną propozycję ministra Topczewskiego co do objęcia stanowiska kuratora w jednym z Uniwersytetów z obszaru udalonych; propozycję, tej nie przyjął.

Ministerstwo W. R. i O. P. w sprawie projektu ustawy o organizacji polskich szkół akademickich; 8. w ankiecie zwołanej w lutym 1920 do Warszawy w sprawie projektu nowych przepisów egzaminacyjnych dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich.

W r. 1919 został powołany na członka Komisji stabilizacyjnej, stworzonej przy Ministerstwie W. R. i O. P. celem przygotowania wniosków w sprawie mianowania profesorów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

W r. 1919 został powołany na członka Komisji stabilizacyjnej, stworzonej przy Ministerstwie W. R. i O. P. celem przygotowania wniosków w sprawie mianowania profesorów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

W r. 1890 zreorganizował w Jeżu polu Czytelnię Towarzystwa Oświaty ludowej; w tymże roku założył i zorganizował także ochotniczą straż pożarną i był przez szereg miesięcy jej naczelnikiem; od roku 1899 wchodzi w skład Komitetu im. Karola Szapochy; w r. 1915 założył przy pomocy komitetów, opiekujących się uchodźcami, dla przebywającej w Wiedniu młodzieży akademickiej z kraju Dom akademicki dla 270 studentów i studentek; od końca listopada 1918 do czerwca 1919 pełnił służbę w Miejskiej Straży obywatelskiej we Lwowie; w latach 1918-20 był Przewodniczącym Rady Nadzorczej Związku gospodarczego Profesorów Uniwersytetu i Akademii Weterynaryj.

Tytuły honorowe.

Od r. 1897 jest członkiem honorowym Czytelni Akademickiej we Lwowie, od r. 1915 członkiem honorowym Polskiego Tow. akademickiego "Ognisko" w Wiedniu, od r. 1916 członkiem honorowym Tow. Nauczycieli Szkół Wyższych we Lwowie i od tegoż roku członkiem honorowym Towarzystwa Przyjaciół nauk w Poznaniu.

Bibliografia.

1. Prace wydane oddzielnie.
1. Idee und Perception, eine erkenntnistheoretische Studie aus Descartes. ien, 1892.
2. Zur Lehre vom Inhalt und Gegenstand der Vorstellungen. Eine psychologische Untersuchung. ien, 1894.
3. Psychologia wobec filozofii i fizjologii. Odbitka z Przewodnika naukowego i literackiego,

- Lwów, 1897. - 4. Wyobrażenia i pojęcia. Lwów, 1898. - Autoreferat: Przegląd filozoficzny, I. str. 68-9. - 5. O tak zwanych prawdach względnych. Odbitka z Księgi pamiątkowej Uniwersytetu lwowskiego w 500-letni jubileusz Uniw. Krakowskiego Lwów, 1900. - To samo w przekładzie niemieckim Prof. Dra H. Hartenberga: Archiv für systematische Philosophie, 1902. - Autoreferat: Przegląd filozoficzny, IV /1901/. str. 207-8. - 6. Zasadnicze pojęcia dydaktyki i logiki. Lwów, 1901. - 7. Über begriffliche Vorstellungen. Odbitka z Wissenschaftliche Beilage zum XVI. Jahresbericht der Philos. Gesellschaft an der Universität zu Wien. Leipzig, 1903. - Autoreferat: Przegląd filozoficzny VII /1904/. str. 329. - 8. Die Universität Lemberg. Materialien zur Beurteilung der Universitätsfrage. Wien, 1907. - 9. Kobiety na Wydziale filozoficznym Uniwersytetu lwowskiego w dziesięciolecie 1897-1907. Odbitka z Sprawozdania Dyrekcyi prywat. gimnazjum żeńskiego im. Jul. Słowackiego. Lwów, 1908. - 10. O filozofii średniowiecznej *Autoreferat: Przegląd filoz. XIII (1918) str. 250-251. - wykładow. 1908. Lwów, 1910.* - 11. O metodzie psychologii. Przyczynek do metodologii porównawczej badań naukowych. Warszawa, 1910. - 12. Przepisy egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich. Lwów, 1911. - 13. O czynnościach i wytworach. Kilka uwag z pogranicza psychologii, gramatyki i logiki. Odbitka z Księgi pamiątkowej ku uczczeniu 250-tej rocznicy założenia Uniwersytetu lwowskiego przez króla Jana Kazimierza. Kraków, 1911. - 14. O psychologii, jej przedmiocie, zadaniach, metodzie, stosunku do innych nauk i o jej rozwoju. Odbitka z Encyklopedyi wychowawczej. Warszawa, 1913. - 15. O patriotyzmie. Lwów, 1919. /Biblioteka Macierzy Polskiej, Nr. 112. / - 16. *Przegląd filoz. II /1913/. I. - 27. 00* B. Rozprawy i artykuły umieszczone w czasopismach etc. 1. Monista-Mistyk. - Przełom, Wiedeń, 1895. - 2. Kultura etyczna. - Tamże. - 3. Franciszek Brentano a historia filozofii. - Tamże. - 4. Filozofia współczesna o nieśmiertelności duszy. - Tamże. - 5. Metafizyka duszy. - Tamże. - 6. Etyka wobec

- teorii ewolucyi.-Tamże.-7. Ernest Kapp.-Tamże,1896.-
 8. Fryderyk Nietzsche.-Tamże.-9. Aus der Vergangenheit
 der Kaiser-Franzens-Universität in Lemberg.-Academische
 Revue,Monachium,1896.-10. W sprawie klasyfikacyi zjawisk
 psychicznych.-Szkoda,Lwów,1898.-11. Pesymizm i optymizm.-
 Przyjaciel młodości.Lwów,1899.-12. Psychologia nauki
 poglądowej.-Szkoda,Lwów,1899./Także w dziele "Z psycholo-
 gii i fizjologii wychowania.Wiedza i Życie,R.I.T.XII.Lwów-
 Warszawa,1899/.-13. Czy człowiek postępuje zawsze ego-
 istycznie? - Iris,Lwów,1899.-14. O Łacinie i Grece.-
 Tygodnik Słowa Polskiego,Lwów,1902.-15. Nauka propedu-
 tyki filozoficznej w gimnazjum.-Tamże.-16. Spencer i
 Leibniz.-Słowo Polskie,Lwów,24.grudnia 1903.-17. Wych-
 owanie i nauka.Wykład wstępny.-Sprawozdanie z wakacyjnego
 Kursu uniwersyteckiego urządzanego w Cieszynie przez
 "Polskie Towarzystwo Pedagogiczne w Księstwie Cieszyń-
 skim",w dniach 15.-30.sierpnia 1904.Cieszyn,1904,Str.
 6-12.-18. O idio- i allogenetycznych teoriach sądu.-
 Przegląd filoz.X /1907/.-19. Gustaw Teodor Fechner.Wstęp
 do polskiego przekładu "Książeczki o życiu pośmiertnem".
Autoreferat: Myślisz filoz. 8/1 (1908), str. 214. -
 Lwów,1907.-20. Jak studiować filozofię? - Widońkregi,
 Lwów,1910.-21. Jeszcze szkółko o polskiej filozofii na-
 rodowej.-Ruch filozoficzny,Lwów,I /1911/.6.-22. Filozo-
 fia na Zjazdach lekarzy i przyrodników polskich.-Tamże,7.-
 23. Wpływy niemieckie w polskiej terminologii filozoficz-
 nej.-Tamże,9.-24. Komisya historii filozofii polskiej.-
 Tamże,10.-25. Psychologia bez przyrządów.-Wiedza i Postęp,
 Kraków,1912.-26. Słownik Filozoficzny Francuskiego Tow-
 arzystwa Filozoficznego.-Ruch filoz.II /1912/.1.-27. Co
 znaczy "doświadczać"? - Tamże,4.-28. Henryk Struve.-Tam-
 że,6.-29. Prace polskie w międzynarodowej bibliografii
 filozoficznej.-Tamże,9.-30. Filozofia a psychologia eks-
 perymentalna.-Tamże III /1913/.4.-31. W sprawie polskich
 przekładów dzieł filozoficznych.-Tamże,5.-32. Granice pu-
 ryzmu.-Tamże,8.-33. Dziesięciolecie Polskiego Towarzystwa

filozoficznego.-Tamże, IV /1914-1918/.3.-34. W sprawie
 polskiej bibliografii filozoficznej.-Tamże, 4.-~~xxxxxx~~
~~xxxxxx~~ 35. Po czterech latach.-Tamże, 8.-
 36. O potrzebach filozofii polskiej.-Nauka Polska. Rocznik
 Kasy im. Mianowskiego. Tom I. Warszawa, 1918.- 37. Filozo-
 fia w szkole średniej.-Ruch filoz. V /1919/20.1.- 38. O
 jasnym i niejasnym stylu filozoficznym.-Tamże, 2.- 39. O
 wykształcenie logiczne.-Tamże, 4, 5.- 40. O przygotowaniu
 naukowemu do filozofii.-Tamże, 6.- ~~43.~~ ^{43.} Wstęp do polskiego
 przekładu Fechnera, Zagadnienie duszy. Lwów, 1920 /Pod
 press/. - ^{44.} Co znaczą "fizyczny" i "moralny" w filozofii? - ^{45.} *Przegląd, Lwów, 1919/20.1.3.* - ^{46.} *Przegląd, Lwów, 1919/20.1.3.*
^{47.} Kilka uwag o "mimetycznym" przebiegu nauki filozofii w szkole średniej. - *Przegląd, Lwów, 1919/20.1.3.*
 1. Życie umysłowe człowieka.-Programy Powszechnych
 Wykładów Uniwersyteckich./Rok I./ Serya I., listopad i
 grudzień 1899. Str. 9-12.- 2. Tezy sformułowane na podsta-
 wie odczytu "O pojęciu poczytalności karnej w świetle
 psychologii" wygłoszonego na posiedzeniu Towarzystwa
 prawniczego we Lwowie dnia 25. marca 1899.-Przegląd pra-
 wa i administracyi, 1899, str. 318-319.- 3. Jak i czego
 należy się uczyć? - Streszczenia odczytów Tow. Oświaty
 Ludowej we Lwowie. Streszczenia odczytów urządzonych To-
 w. jesieni i zimy 1898/9 we Lwowie. Lwów, 1899. Str. 1-4.
 4. Myśl i mowa.-Tamże. Lwów, 1900.- 5. Z estetyki muzyki.
 Streszczenie odczytu wygłoszonego w Sali Ratuszowej.-
 Przegląd, Lwów, Nr. 243 z 24. X. 1899.- 6. Filozofia grecka.-
 Programy Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich./Rok II./
 Serya I., listopad i grudzień 1900.- 7. Zarys psychologii.
 Cz. I.-Tamże. Rok III. Serya I., listopad i grudzień 1901.
 Str. 14-15.- Cz. II.-Tamże, Serya II., styczeń i luty 1902.-
 Cz. III.-Tamże, Serya III., luty i marzec 1902.- 8. Dusza i
 ciało. Historyczny przegląd głównych teorii o ich wzaje-
 nym stosunku. Cz. I.-Tamże. Rok IV. Serya II., styczeń i lu-
 ty 1903.- Cz. II.-Tamże, Serya III., luty-kwiecień 1903.-
 9. Krótki zarys logiki.-Tamże. Rok V. Serya II., styczeń i
 luty 1904.- Cz. II.-Tamże, Serya III., luty i marzec 1904.-

✓ 43. O istocie pojęci. Wydawnictwo Towarzystwa
Tow. Wiedzy we Lwowie, Odrodzenie Nr 2.
1924.

Schwann Henryk

W sobotę 14. nie byłem obecny
na seminarjum.

10. Główne prądy w filozofii wieku XIX.-Tamże.Rok VI. Serya I.,listopad i grudzień 1904.-11. O pamięci.-Tamże.Rok VII.Serya I.,listopad i grudzień 1905.- 12.W sprawie klasyfikacyi zjawisk psychicznych.Streszczenie odczytu wygłoszonego na 26. posiedzeniu naukowem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego dnia 26.października 1905.- Przegląd filoz.IX /1906/.str.12-13.- 13.O filozofii średniowiecznej.-Programy Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich.Rok VII.Serya II.,styczeń i luty 1906.-14. O przesądach.-Tamże.Serya III.,luty-kwiecień 1906.- 15. O zadaniach etyki naukowej.Streszczenie odczytu wygłoszonego na w lwowskim Związku naukowo-literackim dnia 10.stycznia 1907.-Przegląd filoz.X /1907/.str.143.- 16. Psychologia uczuć.-Programy Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich.Rok VIII.Serya III.,luty i marzec 1907.-17.Prawdziwość jako obowiązek etyczny.Streszczenie odczytu wygłoszonego na 29. posiedzeniu naukowem Polskiego Towarzystwa filozoficznego dnia 13.grudnia 1905.-Przegląd filoz.IX /1906/.str.82-83.- 18. W sprawie klasyfikacyi poglądów na stosunek duszy i ciała.Streszczenie odczytu wygłoszonego na 72. posiedzeniu naukowem Polskiego Towarzystwa filozoficznego dnia 21.listopada 1909.-Przegląd filoz. XII /1909/.str.211-212.-19. Streszczenie odczytów warszawskich.Warszawa,1910.- 20.Historyczne pojęcie filozofii.Streszczenie odczytu wygłoszonego w Sekcyi filozoficznej XI.Zjazdu lekarzy i przyrodników polskich w Krakowie,1911.-Księga pamiątkowa XI.Zjazdu.Kraków,bez daty.- 21.Historia filozofii w Polsce,1915.-D. Sprawozdania i recenzje,Poleniki,

w następujących pismach:

Gazeta narodowa /1886/;Oesterreichisches Literaturblatt /1893-1897/;Fremdenblatt /1893/;Wiener Zeitung /1895/;Vossische Zeitung /1895/;Akademische Revue /1896/.-Ateneum /1894/;Przegląd prawa i administracyi /1894 i 1898/;Przełom /1896/;Przewodnik naukowy i

5. Russ, Badania dotyczące rozwoju ludzkiego /wspólnie literacki /1896/-7/; Muzeum /1896/; Przegląd Polaki /1897/; Żyć /1898/; Szkoła /1898/; Tygodnik Słowo Polskiego /1902/; Słowo Polskie /1904 i 1913/; Przegląd filozoficzny /1897-1899, 1900, 1904, 1905, 1907/; Ruch filozoficzny /1912, 1914-go 1918, 1919/20/. Filozoficznego we Lwowie, dnia 13. lutego 1918. /z rękopiśm. E. Varia.

1. Przemówienie wygłoszone na inauguracji III. roku Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich, urządzonych staraniem Uniwersytetu lwowskiego. Lwów, 1901.-2. Spis rzeczy i pierwszych dziesięciu roczników Przeglądu filozoficznego.-Przegląd filozoficzny, XI /1908/, 1.2.-3. W niewoli niemieckiej. Referat wygłoszony we Lwowie na zebraniu publicznem w sali ratuszowej dnia 6. grudnia 1908.-Słowo Polskie, Nr. 577 i 578 z 10. i 11. grudnia 1908.-4. Kazimierz Twardowski. Mowy i rozprawy z okresu jego działalności w Towarzystwie Nauczycieli Szkół Wyższych. Księga pamiątkowa wydana przez Tow. Naucz. Szkół Wyższych. Lwów, 1912. /Zawiera 20 przemówień i referatów oraz następujące rozprawy i artykuły: W sprawie egzaminu dojrzałości.-Unarodowienie szkoły.-O obchodach narodowych.-Krajowa Rada Pedagogiczna.-Szkola a wybory.-W sprawie abiturjentów szkół polskich w Królestwie.-W sprawie Uniwersytetu lwowskiego.-Smutne refleksye.-Przeciętanie.-W sprawie ostatniej klasyfikacji w lwowskich szkołach średnich.-Tow. Nauczycieli Szkół Wyższych o ostatniej klasyfikacji/.^{5.} Scientia vitae magistra. Przemówienie Rektora Uniwersytetu lwowskiego, Dra K. Twardowskiego, na otwarciu kursu uzupełniającego dla nauczycieli szkół średnich w Wiedniu, dnia 27. marca 1915.-Szkola Polska, Wiedeń, 1915.

F. Przekłady.

a/. Przekłady własne.

1. Lutosławski, Naród indywidualistyczny /Un peuple individualiste/.-Przekłom, Wiedeń, 1896.-2. Kreibitz, Pokusy św. Antoniego.-Tamże, 1895.-3. Kreibitz, Maryja Magdalena.-Tamże.-4. Vaihinger, Filozofia Nietzschego. Lwów, 1904.-

5. Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego /wspólnie z Drem J. Łukasiewiczem/. Lwów, 1905. - 2. wyd. Lwów, 1919. -
 6. G. St. Fullerton, Neorealizm amerykański. - Ruch filoz. IV /1914-1918/. 6. - 7. Hume, O charakterze narodowym. Przekład odczytany na 183. posiedzeniu naukowem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego we Lwowie, dnia 12. lutego 1918. /w rękopisie/. -

b/. Redakcyę przekładów cudzych.

1. Külpe, O zadaniach i kierunkach filozofii. Z niemieckiego przełożyli z upoważnieniem autora członkowie "Kółka filozoficznego" pod redakcyę Prof. Dra K. Twardowskiego. Tom I. II. Lwów-Warszawa, 1899. - 2. G. T. Fechner, Książeczka o życiu pośmiertnem. Z 6. wydania niemieckiego przełożył B. Mączewski. Przekład przejrzał i wstępem zaopatrzył K. Twardowski. Lwów-Warszawa, 1907. - 3. G. T. Fechner, Zagadnienie duszy. Z niemieckiego przełożyła Drka Zofia z Paślawskich Drexlerowa. Przekład przejrzał i wstępem zaopatrzył Prof. Br. K. Twardowski. Lwów-Warszawa, 1920. /Pod prasą/. -

Curriculum vitae.

1

Ich wurde geboren in Wien, am 20. Oktober
des Jahres 1858. Die ^{ersten} Anfänge der
Erziehung erhielt ich zu im elterlichen Hause,
und nachdem ich die 3. u. 4. Classe des k. k.
Schule sowie die obere Vorbereitungsclasse des
Theorianums als öffentliches Schular
bericht hatte, trat ich als Höfling in die
theorianische Akademie ein, ~~sowie einen die~~
~~galizischen Stiftungsplatz genoss.~~

Ich ^{erhielt} Möglichkeit hierzu ^{erhielt} durch die Verlei-
hung eines Stiftungsplatzes seitens des galizi-
schen Landesaußenbüros. Ich widmete mich
nach Kräften den Gymnasialstudien und
hatte die Genüßung, einen Lohn meines
Strebens in dem Umstande zu erblicken,
daß ich mit einer einzigen Ausnahme
in sämtlichen Semestralzeugnissen die
erste Location und nach abstrahiertem ^{bestanden}
Classe den von Sr. Majestät allergnädigst
gestifteten im Jahre 1883 ^{bestanden} allergnädigst ge-
teten König. Kaiserpreis erhielt (29. Juni
1884.)

Nachdem ich die Maturitätsprüfung im
Jahre 1885 mit ^{bestanden} Kürze ^{bestanden} abstrahiert
hatte, inscribierte ich mich zu Beginn

des folgenden 10 Schuljahres an der
juridischen Fakultät der Wiener Univer-
sität. Dies hängt hauptsächlich damit
zusammen, daß mir als Höglings der
Theorianer kein anderes ~~Studien-~~
richtung zugänglich war. Ich zog mich
Neigung und Überzeugung zum philoso-
phischen Studium hin, und als mein
Stellungsplatz im allerhöchsten Grade
auf meinen jüngeren Brüdern übertragen
worden war, stand nichts mehr in Wege
hinderte mich nichts mehr, jenen
Beruf zu wählen, zu dem mich bereits
in der letzten Jahres der Gymnasiums
eine unwiderstehliche Neigung getrieben
hatte.

Ich hatte mich in mir nicht getäuscht.
Mit Lust und Liebe arbeitete ich in dem
gewählten Studium und bin von Seiten
älterer Fachleute mit manchen Ermunter-
ung in meinem Streben ^{Lust} gefördert worden.
Vielleicht gelangte es mir einst als in
meinem ~~Forscher~~ ^{Forscher} nach der Wahrheit hin.
Es würd' licher Glied der Gesellschaft zu
werden, als ich dies wünsche. ~~Freigelegt~~
~~bin in in das glückliche Lage~~ ~~Lebensstöße~~
mich glücklich ~~freigelegt~~ jenem Kreis

anzugehören, welcher die Gründung
eine philosophischen Gesellschaft ange-
regt hat, in diesem Sinne will ich immer
wirken, nicht nur allein ~~meinen~~^{den} Drang
nach eigenen Wissen will ich befriedigen,
sondern auch in weitere keine Erkenntnis
^{der} Wahrheit tragen. Sollte es mir
eint gelingen, als Leben zu wirken, dann
würde ich mein Ziel für erreicht ansehen.

13^{III} 1918. J. 74/18 An die kaiserlich deutsche Botschaft

.... Die Befürwortung ^{Wiener} Twardowski ist leider nach dem
letzten Gesinnungswechsel der Polen ein Grund mehr zur
Vorsicht. Der Bruder Twardowski's, der kürzliche frühere Uni-
versitätsdirektor hat mit dem Cholerer Falle mit seinen
weiblichen Familienangehörigen unseren früheren lehr-
haften Privatverfechter scharf abgebrochen und hat sich
angeachtet der 2 Jahre hervorgebrachten deutsche-
freundlichen Seite den bekannten Manifestationen
angeschlossen; seine Tochter hat mit ohne ein Wort
die ihr eben verliehene gute Kreuz Medaille zurück-
geschickt. ...

Der kaiserliche General konsul H.

Hat Erlaubnis des Regierungspräsidiums Oppeln Nr. 1. f.

IV. vom Muß täglich über Nacht
nach Österreich zurückkehren. Nur an den Vorabenden der Markttage,
und zwar in der Nacht von auf
und auf darf in
und von auf in
..... übernachtet werden.

K. k. Österreichische Staatsbahnen.

Serie T.

N° 54833.

Freifahrtschein *zweiter* Klasse des *Personen-* Zuges

für *Hr. Professor Dr. Kasimir v. Swardowski* (*ein* Plätze).

Hinfahrt:

von *Wien N.B.*
über *Lemberg*
nach *Wien*

Rückfahrt:

von ~~.....~~
über ~~.....~~
nach ~~.....~~

Wien, am *1. Juli* 191*5*.

Unterschrift des Inhabers:

Der k. k. Direktor:

Gebührenfrei
nach § 12, 3. Absatz, lit. c,
des Fahrkartensteuergesetzes.

Zugstempel bei der Hin-
fahrt:

WIEN L.

2-15 7.

Zugstempel bei der Rück-
fahrt:

Land — Kraj
Край
Polit. Bezirk — Powiat pol.
Політичний повіт

Gemeinde — Gmina
Громада
Fortl. Zahl — Liczba b.
Чергове число

LANDSTURMLEGITIMATIONSBLATT

KARTA LEGITYMACYJNA POSPOLITEGO RUSZENIA
ЛЕЇТИМАЦІЙНА КАРТА ЗАГАЛЬНОГО ОПОЛЧЕННЯ

Meldung bei der Gemeinde. — Zgłoszenie się w gminie. — Зголошене ся в громаді.
(Vom Gemeindeamt auszufüllen). — (Wypełnić ma urząd gminy). — (Виповнити має громадський Уряд).

Vor- und Zuname: Imię i nazwisko Ім'я і назвисько		Vor- und Zuname des Vaters: Imię i nazwisko ojca: Ім'я і назвисько батька:	
Geburtsdaten Data urodzenia Дати уродження		Gemeinde: Gmina: Громада:	
Jahr und Tag: Rok i dzień: Рік і день:		Politischer Bezirk (Komitat): Powiat polityczny (Komitat): Політичний повіт (комітат):	
Ort: Miejsce: Місце:		Land: Kraj: Kraj: Kraj:	
Politischer Bezirk (Komitat): Powiat polityczny (Komitat): Політичний повіт (комітат):		Schulbildung: Wykształcenie szkolne Шкільне образование:	
Land: Kraj: Kraj: Kraj:		Lebensberuf: Zawód: Заване:	
Sprachkenntnisse. Znajomość języków. Знає мов:		Eigenhändige Unterschrift des Landsturm-pflichtigen. Własnoręczny podpis powołanego: Власноручний підпис ополченця:	
Aufenthaltsort (genaue Adresse) Miejsce pobytu (dokładny adres) Місце побу-ту (точна адреса):		Anmerkungen: Uwagi: Зауважки:	

Lwów

am
dnia
дня

(Datum — Data — Дата)

ERGEBNIS DER MUSTERUNG:

Wynik badania zdolności pospolitego do służby w pospolitem ruszeniu:
Вислід badania здібності ополчення до служби в загальнім ополченню:
(Von der Musterungskommission auszufüllen). (Wypełnić ma komisja). (Виповнити має комісія).

Körpergröße in cm Wzrost w cm Взріст в см	Zum Landsturmdienste mit der Waffe Do ogólnej służby w pospolitem ruszeniu До оружної служби в загальнім ополченню	Zuteilung Przydzielony do Прийдений до
174	geeignet — nicht geeignet.* zdolny — niezdolny* здібний — нездібний.*	Gemeinsames Heer — k. k. Landwehr,* wspólne wojsko — c. k. obrony krajowej,* спільного війська — ц. к. кравової оборони.*

Der Obgenannte hat sonach ☒ zur Dienstleistung ☐ nicht einzurücken und sich nach Maßgabe der ergehenden besonderen Einberufung beim k. u. k. Ergänzungsbezirkskommando — k. k. Landwehr (Landesschützen)/Ergänzungsbezirkskommando in ☐ einzufinden.*

Pomieniony przeto ☒ winien zgłosić się ☐ nie ma potrzeby zgłaszać się* do pełnienia służby wojskowej w miarę wydania osobnego powołania w c. i. k. powiatowej Komendzie uzupełniającej — c. k. powiatowej Komendzie uzupełniającej obrony krajowej (Strzelców krajowych) w ☐.

Zgadzany prote ☒ ma zgłosić się ☐ nie ma потреби зголошувати ся до повнення війскової служби в міру оголошення окремого покликання в ц. і. к. пов. доповняючої Команд — ц. к. пов. доповняючої Команд кравової оборони (краєвих Стрільців) в ☐.

LEMBERG 21 Juni

am
dnia
дня

(Datum — Data — Дата)

(Unterschrift des Präses der Musterungskommission).
(Podpis prezesa komisji).
(Підпис Председателя Комісії).

* Das Nichtzutreffende ist zu streichen.
* Słowa nie mające zastosowania należy przekreślić.
* Слова не маючі примієння належить счеркнути.

Wenden! Obróć! Овернути!

ZUR BEACHTUNG!

Die Nichteinrückung wird nach den Militärstrafgesetzen geahndet.

Das Landsturmlégitimationsblatt berechtigt zur freien Fahrt auf Eisenbahnen (Schnellzüge ausgenommen) und Dampfschiffen innerhalb der österreichisch-ungarischen Monarchie zur Musterung und zurück die zum Landsturmdienste mit der Waffe geeignet Befundenen auch zur freien Fahrt bei der Einrückung zur Dienstleistung; es ist vor Antritt dieser Fahrten jeweils bei der Personenkasse der Ausgangsstation abstempeln zu lassen.

Das Landsturmlégitimationsblatt ist aufzubewahren und gilt auch als Beweis über die erfolgte Musterung.

BACZNOŚĆ!

Zanęchanie zgłoszenia się karane będzie wedle karnych ustaw wojskowych.

Karta legitymacyjna pospolitego ruszenia uprawnia do wolnej jazdy kolejami żelaznymi (wyjąwszy pociągi pospieszne) i statkami parowymi w obrębie Monarchii austriacko-węgierskiej do stawki i z powrotem — pospolitaków uznanych za zdalnych do służby orężnej ponadto do wolnej jazdy celem zgłoszenia się do służby; przed rozpoczęciem każdej takiej jazdy należy postarać się o ostemplowanie tej karty w kasie osobowej stacji odjazdu.

Kartę legitymacyjną należy starannie przechować, gdyż służyć ma ona jako dowód jawienia się do stawki.

ПОЗІР!

Занехане оголошення ся каране буде після карних законів військових.

Легітимацийна карта загального ополчення управління до вільної їзди залізницями і пароплавами (з винятком поспішних поїздів) в області австро-угорської Монархії так до ставки ополченців як також насад, а що до тих, котрі узнані вістали за здібних до оружної служби в загальнім ополченню, також до вільної їзди в цілі оголошення ся до служби; перед розпочатем кожної з сих їзд належить постарати ся о відстемплюване сеї карти в особовій касі стачії від'їзду.

Легітимацийну карту загального ополчення належить старанно переховати, позаяк має она служити як доказ явлення ся до ставки.

Potwierdzenie osoby i zgłoszenia się — Виказ особи і зголошень

für — dla — для

Kazimierz Albrycht Gwardowski

(Vor- und Zuname — Imię i nazwisko — Імя і назва)

<i>fotogr. ne legit. ungd.</i>	1. Vor- und Zuname des Vaters: Imię i nazwisko ojca: Імя і навазнае айца:	<i>Luis</i>
Raum zum Aufkleben der eventuell beigebrachten Photographie. Місце до наклеяння дастарчонай eventualnis fotografii. Місце да прыклейвання дапаможнай святлінкі.	2. Vor- und Familienname der Mutter: Imię i nazwisko matki: Імя і роднае пазнамо матэра:	<i>Maryjane Luhn</i>
	3. Geburtsdaten Data urodzenia Дата нараджэння	Jahr und Tag: Rok i dzień: Год і дзень: <i>1866 20/X</i>
	Antesiegel der Gemeinde. Peczeć urzędowa gminy. Правы перада громады: 	Ort: Miejscowość: Месцавіцё: <i>Wiedon</i>
	Heimberchtigung Prawe przynależności Права асноўны	Bezirk: Powiat: Повет: <i>"</i>
		Land: Kraj: Краіна: <i>Geb</i>

5. Stan: Stan: Czas:	11. Personsbeschreibung: Opis osoby: Описание:
6. Schulbildung: Wykształcenie szkolne: Иллюна образования:	a) Statyr: Postawa:
7. Sprachkenntnisse: Znajomości języków: Языки зная:	d) Haartracht: Układ włosów:
8. Lebenslauf: Zawód: Заняе:	f) Farbe der Augen: Barwa oczu:
9. Aufenthalt (ort, genaue Adresse): Miejsce pobytu (dokładny adres): Место побыта (точно адрес):	g) Haarfarbe: Barwa włosów:
10. Verpflichtungsverhältnis: Stosunek do służby wojskowej: Відношення обсяга військової служби:	h) Kpaca noszen: Kształt nosa:
11. Eigenhändige Unterschrift des Abgenommnen: Własnoręczny podpis wył nazwanego: Власноручна підпис названого в горі:	i) Bart: Zarost: Opilcz:
	j) Besondere Merkmale: Szczególne znaki: Особенности нрмача:

Der obenbenannte hat sich am heutigen Tage hieran gemeldet und wurde in der hieramtlichen Evidenz unter Nr. 14088
Wz2 zugewiesen
Названий в горі згоденся сі в тутешній уряді лінійного дня і записано его в тутешній евіденції під ч. 14088
verzeichnet.

Seine Identität ist festgestellt durch } *jak subr. 10, system. uwied*
Jego tożsamość stwierdzono przez }
его тождество установлено (чим?)

Lwów { am } 22 marca 1916.
w dniu
rnn
(Datum.) - (Data.) - (Date.)

(Unterschrift des Gemeindevorstehers, bzw. seines berufenen Stellvertreters.)
(Podpis naczelnika gminy, wzgl. jego powołanego zastępcy.)
(Подпись заведующего громады, или сам его назначенного представителя.)

Raum für weitere Eintragungen — Miejsce dla dalszych wpisów
Місце на дальші вписи

Gegenstand: — Przedmiot: — Предмет:

Bestätigung (Unterschrift und Amtssiegel)
der eintragenden Behörde:
Potwierdzenie (podpis i pieczęć urzędowa)
wpisującej władzy:
Посвідчення (підпис і урядова печатка)
вписуючої влади:

Ukrainische Waffe
Exakte der Philologie enthalten
Fortbestand der Entschlüsselung bestätigt
Exakte der Philologie
Exakte der Philologie
Exakte der Philologie
Exakte der Philologie

K.k. Überprüfungscommission No. 15
Lemberg, am 23. März 1916.

[Signature]

Gemustert und zum Lst. Dienste mit der
Waffe *unter Überprüfung* befunden.
LEMBERG 21 Juni 1916

[Signature]

Raum für weitere Eintragungen — Miejsce dla dalszych wpisów
Місце на дальні вписи

Gegenstand: — Przedmiot: — Предмет:

Bestätigung (Unterschrift und Amtssiegel)
der eintragenden Behörde:
Potwierdzenie (podpis i pieczęć urzędowa)
wpisującej władzy:
Посвідка (підпис і урядова печатка)
вписуючої влади:

Zweites Blatt des Persons- und Melde-Nachweises für
Drugi arkusz potwierdzenia osoby i zgłoszenia się
Другий листок виказу особи і оголошень для

ausgefertigt unter Nr. 14083 in w
wystawiony pod Nr. 14083 w
выготовлено під ч. 14083 в

Maginnia Stawoskiego
22/3
1916.

(Unterschrift des Gemeindevorstellers, bzw. dessen berufenen Stellvertreters.)
(Podpis naczelnika gminy, wazk jego powołanego zastępcy.)
(Підпис начальника громади, чи так его покликаного заступника.)

Belehrung über die Meldevorschriften für den Inhaber des Persons- und Melde-Nachweises.

Die Meldepflicht umfaßt die Pflicht zur ersten Meldung und zur weiteren Aufenthaltsmeldung.

Auf Grund der ersten Meldung wird der vorliegende Persons- und Melde-Nachweis ausgefertigt. Derselbe dient zum Ausweis über die Person des Inhabers sowie auch als Bestätigung der ordnungsmäßigen Erfüllung der Meldepflicht.

Nach der ersten Meldung muß bis auf weiteres auch jede Veränderung des Aufenthaltes für länger als 3 Tage gemeldet werden.

Diejenigen, welche keinen bestimmten Wohnort haben, haben jede Aufenthaltsveränderung ohne Rücksicht auf die Dauer zu melden.

Die Veränderung des Aufenthaltes ist unter Mitbringung des Persons- und Melde-Nachweises sowohl, und zwar vor der Veränderung, im Gemeindeamt (beim Magistrat) der bisherigen Aufenthaltsgemeinde als auch, und zwar binnen 24 Stunden nach Eintreffen, im Gemeindeamt (beim Magistrat) der neuen Aufenthaltsgemeinde zu melden.

Die erfolgten Ab- und Anmeldungen werden auf dem Persons- und Melde-Nachweis bestätigt.

Bei rücksichtswürdigen Verhältnissen kann über besonderes Ansuchen die Erhebung von der Verpflichtung zur weiteren Aufenthaltsmeldung seitens der politischen Bezirksbehörde des Wohnortes bewilligt werden.

Die Nichtbefolgung dieser Vorschriften wird, sofern nicht der Tatbestand einer von den Gerichten zu ahnenden Straftat vorliegt, von den politischen Behörden im Sinne der bestehenden Gesetze und Verordnungen streng bestraft.

Der Besitz eines einwandfreien Persons- und Melde-Nachweises vermag allein vor Beanständungen zu sichern.

Pouczenie o przepisach zgłaszania się dla posiadacza potwierdzenia osoby i zgłoszenia się.

Obowiązek zgłoszenia się obejmuje obowiązek pierwszego zgłoszenia się i dalszego zgłaszania pobytu.

Na podstawie pierwszego zgłoszenia się wystawia się niniejsze potwierdzenie osoby i zgłoszenia się. Służy ono do legitymacyi osobistej właściciela oraz jako potwierdzenie należytego wypełnienia obowiązku zgłoszenia się. Zawiera ono w poszczególnych rubrykach następujące podania co do właściciela: 1. imię i nazwisko ojca; 2. imię i nazwisko panięskie matki; 3. datę urodzenia (rok i dzień, miejsce, powiat, kraj); 4. prawo przynależności (gmina, powiat, kraj); 5. stan; 6. wykształcenie szkolne; 7. znajomość języków; 8. zawód; 9. miejsce pobytu (dokładny adres); 10. stosunek do obowiązku służby pod bronią; dalej w rubryce 11. opis osoby posiadacza: a) postawa, b) barwa oczu, c) forma nosa, d) układ włosów, e) barwa włosów, f) zarost, g) szczególne znaki; wreszcie w rubryce 12. własnoręczny podpis właściciela.

Po pierwszym zgłoszeniu się należy aż do dalszego zarządzenia zgłaszać także każdą zmianę pobytu na dłużej niż na 3 dni. Ci, którzy nie mają oznaczonego miejsca zamieszkania, winni zgłaszać każdą zmianę miejsca pobytu bez względu na czas trwania.

Zmianę pobytu należy zgłaszać, przynosząc z sobą potwierdzenie osoby i zgłoszenia się i to zarówno przed zmianą, jak przedzieł gminny (magistracie) dotychczasowej gminy pobytu, jak też i to w ciągu 24 godzin po przybyciu, w urzędzie gminnym (w magistracie) nowej gminy pobytu.

Dokonane zgłoszenia odejścia i przybycia stwierdzi się na potwierdzeniu osoby i zgłoszenia się.

W razie zasługujących na uwzględnienie stosunków może polityczna władza powiatowa miejsca zamieszkania udzielić osobom prośbę zwolnienia od obowiązku dalszego zgłaszania pobytu.

Za niezastosowanie się do tych przepisów będą polityczne władze karały surowo w myśl istniejących ustaw i rozporządzeń, o ile nie zachodzi zamiar czynu karnego, podpadającego pod karanie sądowe.

Tylko posiadanie należytego potwierdzenia osoby i zgłoszenia się może zabezpieczyć przed podaniem jakichś wątpliwości.

Поука що до мелядукових приписів для посідача виказу особи і зголошень.

Обов'язок зголошування обіймає обов'язок до першого зголошення і до дальшого зголошування свого побуту.

На основі першого зголошення видає ся особі виказ особи і зголошень. Ся грамота служить на виказу що до особи посідача, як також на посвідку, що він як слід виконує свій обов'язок зголошування. Виказ обіймає в подіюх стовпчикх слідуєчі подробиці про посідача: 1. імя і п'яніско вітка; 2. імя і родове названко матери; 3. подробиці що до родін (рік і день, місяцину, повіт, край); 4. его право своія (громежу, повіт, край); 5. стан; 6. мільне обрєзованє; 7. які вілі мови; 8. знанє; 9. місце побуту (точну адресу); 10. відношенє у військовій службі; дальше у стовпці 11. опис особи посідача: а) его стат, б) краску очей, в) вид носа, г) як носить волосє, д) краску волосє, е) заріст, є) особинні принаки; наконєц в 12. стовпці власноручну відпись посідача.

По перших зголошеню треба конє й на дальнє зголошувати також кожду зміну свого побуту на довше ніж на 3 дні.

Ті, що не мають ніякого означеного місця мешкання, мають зголошувати кожду зміну свого побуту без огляду на час той зміни.

Зміну побуту треба зголошувати, приносячи виказ особи і зголошень, іменно перед зміною, як в громадім уряді (магістраті) дотеперішної громади побуту, так і в громадім уряді (магістраті) нової громади побуту, і то протигом 24 годни по прибутю.

Виконані зголошенія і відмєльдовані посвідчує ся на виказі особи і зголошень.

Серед відноси, що заслуговує на увагу, може повітова політична власть місце мешкання дозволяти на окрему просьбу звільненє від обов'язка до дальшого зголошування побуту.

За невиконанє цих приписів карують строго політичні власти по гадці обов'язуючих законів і розпорядків, о скілько нема сства кариного вчинка, за який мають карати суди.

Тільки посідаче безамітного виказу особи і зголошень є в силі захоронити від всяких засідів.

Let leg. 0. F. 1915

bilet I. kl.
" II. "
" III. "
kg. osobistego pakunku
" służbowego

Koszta jazdy koleją ponosi
podróżniacy.

1421

Nr. 1421. ex 1918/19.

ROZKAZ OTWARTY.

P. Prof. Dr. Karimian Jazdowski /lat 52/

wraz z _____
ma się udać na zarządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie
w sprawie urzędowej
ze Lwowa
do Warszawy
i z powrotem do Lwowa

Wszystkie władze wojskowe i cywilne zwoła się do ułatwienia podróży posiadaczowi tego rozkazu otwartego i do udzielenia mu w razie potrzeby pomocy i opieki.
Ten rozkaz otwarty upoważnia posiadacza do korzystania z kolei żelaznych, /także pociągów wojskowych/, kolejek podjazdowych, komunikacji samochodowej i kołowej.
Niniejszy rozkaz otwarty wydaje się na podstawie urzędowego upoważnienia Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich na Galicję wschodnią z dnia 31.kwietnia 1919. L. 214/P. Kwat. VI.

Ważny do dnia 30 lipca 1919.
Lwów dnia 24 czerwca 1919.

Podpis własnoręczny posiadacza:

Sta Wambur

Opsewata
Leż Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego
na udzielenie pomocy i opieki
posiadaczowi rozkazu otwartego
L. 214/P. Kwat. VI

Utratę rozkazu otwartego należy zgłosić w Prez. Namiestnictwa lub najbliższem Starostwie. wszelkie naśladowictwo lub podrobienie rozkazów będzie ścigane jako fałszerstwo dokumentu publicznego.

.ik. I " _____
 " II " _____
 " III " _____
 .idodso. ya " _____
 .wodguis " _____

L1956/1

Łódź, dnia 24. czerwca 1919.

U. r. ^a *harmisbyllor*

Prof. Dr. Hermann

2 SS 1 W

Einige Beispiele für die Anwendung der Methode:

of us 129

63

ob

12-11-68

Wszystkie winne wotacje i omylnie wyrażone są do miłośnika
podległy posiadaczowi tego rozkazu owarstego, jako do miłośnika mu
i także polityczny pomocy i opaki.
Ten rozkaz owarstę upoważnia posiadacza do korzystania z ko-
lei kolejowych, także podległych wotacych, kolejek kolejowych,
komunikacji samochodowej i kolejowej.
W niniejszym rozkazu owarstę wydaje się na podstawie niniejszego
upoważnienia Naczelnego Dowódcy Wojsk Polskich na Gólsztę
24.4.47.
Wskazanie z dnia 21. kwietnia 1947. r. 1. Kw. VI.

1912 Jan 20 Wendy do this

[Handwritten signature]

Therese

Podważenie cystyści: badany
nie okazuje objawów choroby za-
każonej wolny od pasożytów (wszy).

We Lubowie

25/6 9799
Intervento di

Podaj nazwę i adres:

revelation 12

[illegible]

1909

1919

V. Karta służbowa.

Nr. legitymacji: 2145

Nr. księgi członków:

Dla obywatela: *Prof. Dr. Wawrowskiego Kazimierza*

Zawód:

Adres: ul.

prof. Uniwers. Łódź 46 II p

Zgłosił się do służby		Przypisana służba (stanowisko)	Potwierdzenie odbytej służby (Uwagi służbowe)
dnia	godzina od-do		
9	16-8	<i>patrol</i>	<i>J. Rymski</i>
13	16-8	"	<i>W. Henry</i>
17	16-8	"	<i>Oluf</i>
21	16-8	"	<i>22. Jędrzejewski</i>
25	16-8	"	<i>W. Henry</i>
29	16-8	"	<i>W. Henry</i>
1/2	6-8	"	<i>Oluf</i>
4/2	6-8	"	<i>J. Rymski</i>
20/2	6-8	"	<i>J. Rymski</i>
22/2	6-8	"	<i>Oluf</i>
25/2	6-8	"	<i>Oluf</i>
26/2	7-12	<i>wyprawy i patrol</i>	}
27/2	6-8	<i>patrol</i>	
1/III	6-8	<i>patrol</i>	<i>K. Brückner</i>
4/3	6-8	"	<i>J. Rymski</i>
5/3	10-12	<i>wyprawy patrol - alarm</i>	<i>Oluf</i>
6/3	6-8	<i>patrol</i>	<i>Oluf</i>
8/3	6-8	<i>patrol</i>	<i>Oluf</i>
11/3	6-8	<i>patrol</i>	<i>Oluf</i>
13/3	6-8	"	<i>Oluf</i>
15/3	6-8	"	<i>Oluf</i>
20/3	6-8	"	<i>J. Rymski</i>
22/3	6-8	"	<i>W. Henry</i>
25/3	6-8	"	<i>J. Rymski</i>
27/3	6-8	"	<i>J. Rymski</i>

Zgłosił się do służby		Przypisana służba (stanowisko)	Potwierdzenie odbytej służby (Uwagi służbowe)
dnia	godzina od-do		
5/4	6-8	Patrol	Urbanicki
8/4	6-8	Patrol	Urbanicki
10/4	6-8	Patrol	Urbanicki
12/IV	6-8	—	Bajarski
17/4	6-8	Patrol	Urbanicki
19/4	6-8	Patrol	Urbanicki
22/4	6-9	Patrol	Urbanicki
26/4	6-8	Patrol	Kucuralski
29/4	6-8	Patrol	Jędrzejewski
1/3	6-8	Patrol	Urbanicki
3/3	6-8	Patrol	Urbanicki
6/5	6-8	Patrol	Urbanicki
8/5	6-8	Patrol	Urbanicki
10/5	6-8	Patrol	Urbanicki
13/5	6-8	Patrol	Urbanicki
15/5	6-8	Patrol	Urbanicki
17/5	6-8	Patrol	Kucuralski
22/5	6-8	Patrol	Urbanicki
29/5	6-8	Patrol	Urbanicki
31/5	6-8	Patrol	Urbanicki
3/6	6-8	Patrol	Urbanicki
7/6	6-8	Patrol	Urbanicki

Gl. 50045

Legitimation.

Gültig zur Abreise binnen *14* Tagen.

Herr *Hr. Kasimir v. Twardowski Rektor der*
(Vor- und Nachname, Charakter)
Lemberger Universität
(Name des Amtes) *Wien* ist

berechtigt, einen Postzug der Kriegsfahrordnung von der Station

bis zur Station *Lemberg* zu benützen.

Wien, am *20. Juni* 191*5*.

WIEN L.
2-157.

(Stampiglie der ausstellenden Behörde.)

[Signature]
(Unterschrift.)

Belehrung: Der Inhaber der Legitimation hat, insofern er nicht schon mit einer gültigen Fahrkarte (Freikarte etc.) versehen ist, eine Zivilfahrkarte für die zu benützende Wagenklasse nach dem Personentarif unter Berücksichtigung allfälliger Fahrbegünstigungen zu lösen. Die Legitimation ist vor Antritt der Reise bei der Personenkassa behufs Beisetzung des Stations- und Datumstempels vorzuzeigen.

K. K. Ministerium für Kultus und Unterricht.

Dienstzettel.

Der Rektor der Universität Lemberg, Professor Dr. Kasimir von T w a r d o w s k i hat sich im Auftrage des Ministeriums für Kultus und Unterricht nach Lemberg auf seinen Dienstposten zu begeben. Gemäss Zuschrift des k.u.k. Kriegs-Ueberwachungs-amtes vom 25. Juni 1915, Z. 31986 ist derselbe somit berechtigt mit allen Zügen und zwar auch auf den für den sonstigen Zivil-verkehr gesperrten Linien befördert zu werden.

W i e n, am 30. J u n i 1915.
**DER VORSTAND DES PRÄSIDENTIAL-BUREAU'S
DES K. K. MINISTERIUMS F. KULTUS U. UNTERRICHT**

JV
g. Schneider

112/165

Legitimation

mittels welcher dem H^{ch} Karim Tradoski Universitätsprofessor - Nr. 46
gestattet wird, noch nach 11^h abends die Strassen der Stadt Lemberg passieren zu
dürfen.

Lemberg, am 9/7 1915.

i. V.
G. Morawitz
Lh

38

Meldestelle { Politischer Bezirk: Wien.
Gemeinde: Wien.

Bescheinigung.

Herr

Kazimierz v. Twardowski

geboren im Jahre 18 *66*, heimatberechtigt in der Gemeinde

Leuberg

hat sich heute zur Musterung als **Landsturmpflichtiger** gemeldet.

Vom magistratischen Bezirksamte für den ... Bezirk.

Wien, am *17/6* 1915.

Musterungs-Kommission Nr. 3

Post-Nr. 1122

Fremd

Geburtsjahr 18 66

Vorladung zur Musterung

für

Herrn

Dr Profimir v. Twardowski
Präsident d. Kam.

wohnhafte:

Bezirk

Lemberg

(Provinz 188?)

Auf Grund der Allerhöchst angeordneten Ausbietung des gesamten k. k. und k. u. Landsturmes

werden Sie aufgefordert,

Dienstag

den

21/9.15

um

1/28 Uhr

vormittags

nachmittags

vor der Landsturmusterungskommission

in Wien, III. Bezirk, Landstraßer Hauptstraße Nr. 97

(Dreheers Bierhalle)

zuverlässig zu erscheinen.*)

Wer von der Musterung ungerechtfertigt ausbleibt, hat außer der Nachmusterung die Bestrafung nach § 4 des Gesetzes vom 28. Juni 1890, R.-G.-Bl. Nr. 137, seitens des k. k. Landwehrgerichtes zu gewärtigen.

Konfektionsamt des Wiener Magistrates.

*) Zur Erhebung des Anspruches auf das Tragen des Einjährig-Freiwilligen-Abzeichens ist notwendig:

1. der Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung und

2. der Nachweis der moralischen Eignung. (Bei Studierenden ein frequentationszeugnis der Hochschule,

bei öffentlich Angestellten eine Amtsbefähigung, bei allen Sonstigen ein Sittenzeugnis der k. k. Polizeidirektion.)

Diese Nachweise sind am Tage der Musterung der Musterungskommission vorzulegen.

40
Z. 2309/K.U.M.

W i e n, am 27. J u l i 1915.

Rektor, Professor TWARDOWSKI,
Enthebung vom Landsturmdienste.

A n

das Rektorat der k. k. U n i v e r s i t ä t in LEMBERG.

Zufolge Note des Ministeriums für Landesverteidigung
vom 24. Juli l.J., E.G.Nr. 33910, wurde der Rektor der
Universität Lemberg, Professor Dr. Kasimir von TWARDOWSKI
auf unbestimmte Zeit vom Landsturmdienste enthoben.

Der Minister für Kultus und Unterricht :

Gemeinde Malapiskia
Gmina
Fortlaufende Zahl 3
Liczba bieżąca

KARTA LEGITYMACYJNA POSPOLITEGO RUSZENIA.
MELDUNG BEI DER GEMEINDE. — ZGŁOSZENIE SIĘ W GMINIE.
(Vom Gemeindeamt auszufüllen). (Wypełnić na urząd gminny).

ERGEBNIS DER MUSTERUNG.

Wynik badania zdolności pospolitaka do służby w pospolitem ruszeniu:

(Von der Musterungskommission auszufüllen) Wypełnić ma Komisya).

Der Obgenannte hat sonach zur Dienstleistung*) einzurücken und sich

beim k. u. k. Ergänzungsbezirkskommando — k. k. ~~Landwehr -~~ (Landeschützen -)Ergänzungsbezirkskommando in

Pomieniony przeto nie ma potrzeby zgłaszać się w c i k. powo

towej Komendzie uzupełniającej — c. k. Powiatowej Komendzie uzupełniającej obrony krajowej (Strzelców krajowych)

W ***** here

am 1915. (Unterschrift des Präses der Musterungskommission)

Unterschrift des Präses der Musterungskommission
(Podpis prezesa Komisji).

* Słowa nie mające zastosowania należy przekreślić

LEMBERG
MAJOR RZIHA

M. f. L. V. Procs. Nr. 9571/XIV-1975

Zur Beachtung!

Die Nichteinrückung wird nach den Militärstrafgesetzen geahndet.

Das Landsturmlegitimationsblatt berechtigt zur freien Fahrt auf Eisenbahnen (Schnellzüge ausgenommen) und Dampfschiffen innerhalb der österreichisch-ungarischen Monarchie zur Musterung und zurück, die zum Landsturmdienste mit der Waffe geeignet Befundenen auch zur freien Fahrt bei der Einrückung zur Dienstleistung; es ist vor Antritt dieser Fahrten jeweils bei der Personnenkasse der Ausgangsstation abstempeln zu lassen.

Das Landsturmlegitimationsblatt ist aufzubewahren und gilt auch als Beweis über die erfolgte Musterung.

Bacznosc!

Zaniechanie zgłoszenia się karane będzie wedle kar-nych ustaw wojskowych.

Karta legitymacyjna pospolitego ruszenia uprawnia do wolnej jazdy kolejami żelaznemi (wyjąwszy podągi pospieszne) i statkami parowymi w obrębie monarchii austro-węgierskiej tak do stawki pospolitaków, jakoteż z powrotem, a co do tych, którzy uznani zostali za zdolnych do służby orężnej w pospo-łitem ruszeniu, także do wolnej jazdy do miejsca zgłoszenia się do służby; przed rozpoczęciem każdej z tych jazd należy postarać się o ostemplowanie tej karty w kasie osobowej stacyi odjazdu.

Kartę legitymacyjną pospolitego ruszenia należy staran-nie przechować, gdyż służyć ma ona jako dowód jawienia się do stawki.

M. Z. 92340.../1916.,
IV.

L. Z. 369.

LEGITIMATION.

Auf Grund des Erlasses des Ministeriums für Landesverteidi-
gung vom 2. Juli 1916. Praes. Nr. 12.369/XIV. und der galiz.
k. k. Statthalterei Zl. 137.755. wird hiemit bestätigt, dass
H. *Dr. Kazimierz Twardowski*,
.. *Professor und Universitäts-Rektor*,
geboren im Jahre *1866* zuständig nach *Lemberg* . . . ,
welcher infolge — Überschreitung der Altersgrenze
des Befundes der Musterungskommission „O“ . . . *in Lemberg* . . .
am . . . *21 Juni 1916* — zum Landsturmdienste mit der
Waffe als nicht geeignet erkannt wurde — im Falle der Evakuierung
der königl. Landeshauptstadt Lemberg, den bestehenden Instruktionen
gemäss aus Dienstesrücksichten in Erwägung des allgemeinen Wohls,
in Lemberg zu verbleiben hat.

Lemberg, den *2. August* 1916.

K. k. Regierungs Kommissär der königl. Landeshauptstadt Lemberg.

*Auf Grund des Armeeoberkommando-Befehles
vom 14. August 1916, Q. Op. No. 85981 kann
der Obgenannte im Falle feindlicher Invasion zum
Verlassen seines Zivilpostens in Lemberg nicht
verhalten werden.-*

Grawert

Opfermann

43
Prezydyum c.k. Namiestnictwa.

L. 10065/pr.

Biała, dnia 4. lipca 1916.-

D o

Jego Magnificencji

Jaśnie Wielmożnego Pana

Dra Kazimierza T w a r d o w s k i e g o

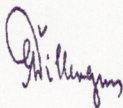
Rectora i c.k. Profesora Uniwersytetu

we

L w o w i e.

Mając na uwadze specjalne względy publiczne zezwalam na wniosek Rektoratu c.k. Uniwersytetu lwowskiego z dnia 23. czerwca b.r. L. 81/pr. , by Wasza Magnificencya pozostał we Lwowie na wypadek ewentualnie zarządzić się mającej ewakuacji tego miasta.-

C.k. Namiestnik:

49
MIEJSKA STRAŻ OBYWATELSKA WE LWOWIE.

Dzielnica: 1.

Liczba: 179

Legitymacya.

Dr Kuwadowski Karimierz członek M. S. O.

Dzielnicy *I* Sekcji *I* lat zam. przy ul. *św. Łopii 46*

jest upoważniony do noszenia broni: *karabinek*

Lwów, dnia *12 sierpnia* 1919.

Komendant M. S. O.

Podpis właściciela:

Komendant dzielnicowy:

K. A. Czerwinski

PAŃSTWOWY URZĄD DO SPRAW J. U. R.

Karta ewakuacyjna

Nr 10.

dla Prof. Dra Karimiena Trandowskiego
z rodziną składającą się z 5 osób

z Lwowa

do

Krakowa

Nr. pociągu

Data odjazdu

Starosta powiatu

Delegat ewakuacyjny:

P. U. J. U. R.

Harbar

Rektor
Uniwersytetu lwowskiego

DZ. Prochowski

IV.

CURRENDA

CONSISTORII METROPOLITANI LEOPOLIENSIS RIT. LAT.

BEATISSIME PATER!

Imperii Austriaci Episcopi, qui e superiorum temporum instituto his diebus, cum de summis nostrarum dioeceseon rebus consilium habitori Vindobonam convenimus, nihil prius, nihil antiquius duximus quam Sanctitati Tuae litteris salutem dicere ab Eaque Benedictionem Apostolicam petere, qua firmati bonis cum omnibus labores nostros inchoaremus. Pro qua Benedictione nobis benigne transmissa Sanctitati Tuae gratias maxime referimus.

Nunc autem antequam discederemus nostrasque dioeceses repeteremus, non potuimus nobis temperare, quin his litteris ad Te missis iterum pietatis sensa Tibi exponeremus et quae animos nostros angunt, filiorum fiducia aperiremus. Etenim in dies magis, Sanctissime Pater, nobis persuadetur Te peculiari Dei optimi Providentia in his praevisissimis tempestatibus Dei Ecclesiae datum esse.

Et re quidem vera id quod in ingressu Pontificatus Tibi proposuisti: instaurare omnia in Christo, non minore sapientia quam animi fortitudine ad exitum perducis. Instauras profecto in Christo omnia, quae in ordine naturae et gratiae condita sunt. Ab immis namque fundamentis, quibus uterque ordo nititur, exorsus, rationis et fidei leges forti et, cui nulla vi resisti potest, dextra, adstruis; connubium, quod divina Sapientia inter rationem et fidem nexuit, sacrosanctum ac inviolabile servari iubes, non secus acriter insequens eos, qui ratione agnosticismi undis submersa fidem solam extolunt, quam eos, qui fidem, quam a summo coelo egressam principari fas est, rationi subici, quin ratione etiam absumi velint.

Beatissime Pater! belli contra Modernismum, quod omnium hereseon conlectum merito appellasti, a Te suscepti institutum et gerendi ratio iusta nos admiratione afficit, ita ut nesciamus, utrum in ea re magis sapientiam an patientiam ac perseverantiam celebremus. Ex quo enim altis non secus ac concinnis verbis Encyclicae „Pasceendi“ praeceptores Modernismi dissimulationis integumentis evolvisi et nudasti, potente manu usque adhuc insequeris nusquam consistere sinens, cum in id unum animum intendas, ut a familia catholica, quam in veritate sanctificari oportet (Joa. 17, 17), omnis error procul arceatur reductique ad fontes vivos doctrinae purae fideles sanctis operibus Deo fructificent.

Et nos in dies magis intelligimus, quantum Sanctitati Tuae respublica christiana debeat. Jam enim ad extrema periculorum ventum erat, ita ut, nisi auxilio venisses, pessima timenda fuissent. Neque secus nobis remedia, quae tanto malo occurrendo elegeris nobis arripienda suggestisti, probantur, prout est Censurum institutum vel Consilium, quod a vigilantia audit, tandem quod omnes, qui Ecclesiae ministerio se dedicant vel in aliquo ecclesiastico munere dignitate collocandi sunt, professionem fidei Modernismi errores condemnantem iureiurando firmatam elicere iubes.

Neque tamen summis his negotiis intento Tibi, Beatissime Pater, minus curae omnia alia sunt, quae rationibus Ecclesiae conducere possint. Quid enim quod ad salutem sive temporalem sive aeternam pertinet, a corde Tuo alienum est? Quis pietatis Tuae viscera haud experitur? Tu Episcopos, quos Deus in summa arce Sion collocavit, instruis, quomodo non vocatos a Sanctuario arceant; quomodo iuvenes in sortem Domini assumptos in disciplinis sacris et in moribus tanta vocatione dignis instituant; Tu amovibilitatis parochorum disciplinam, quo et Episcopi in tam gravi negotio securius agant et parochorum iura in tuto ponantur, sapienter moderaris; Tu summi Magistri partes sumens Clero catholico vitae spiritualis et asceticae christianae praecepta explicas; Tu Sacerdotibus gregis fidelium magistris ac pastoribus verbi Dei praedicandi et catechismi explicandi officium gravissimum religiose obeundum inculcas; Tu Religiosos et Moniales regulae primigeniae integritatis aemulator ad consiliorum evangelicorum perfectionem informas; Tu plebeiorum, qui in sudore vultus panem comedunt, salutis studiosissimus, actionem socialem provehis praeceptisque salutaribus temperas; Tu gregem fidelium, in hac lacrymarum valle laborantem, ne deficere possit in via, ad pascua vitae aeternae ducis, ad frequentiam divinae Agapis invitans, adhortans; Tu denique parvulos panem petentes pane eucharistico refici iubes, ut Jesus in tenella aetate mysterio amoris sibi adstringat, ne saeculum praeripiat. Jure itaque merito usurpare Tibi licet illud Apostoli: „Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos“ (I. Cor. 9, 22).

Quantis porro curis Ecclesiarum sollicitudo pectus Tuum implet! Quantae Te temporum iniquitates aggravant! Quae inimici Dei in Gallia, Hispania, Lusitania, Italia alibique gentium in Ecclesiam Dei iniquo consilio moluntur, quomodo animum Tuum haud stringant? Quanta inde Tibi aegritudo! Quis enim infirmatur, et Tu non infirmaris? Quis scandalizatur, et Tu non ureris?

Pro his aliisque maximis laboribus et molestiis, reipublicae christianae commodis consulturus suscepisti, merita iustaeque gratiae Tibi sunt. Nos autem, Beatissime Pater firmiter spondemus praecipis tuis paratissime nos obsecuturos nec quisquam neglecturos esse, quod ad consilia Tua adsequenda valet.

Persuasum profecto est Catholicis Pastorem diligentissimum in summa arce excubias agere ipsorumque utilitatibus invigilare; ideo securi et tranquilli agunt Deo pro tanto Pontifice gratias dicentes: persentit infernus auctoritatis Pontificiae pondus opusque suum labare videns, saevit et infremit. Id nuper identidem factum vidimus. Cum enim Litteris encyclicis memoriae iubilari S. Caroli Borromaei digne celebrandae, historiae testimonio innixus, auctores et fautores falsi nominis Reformatorem iustissimo iudicio perstrinxisti, hostes Dei ex latebris prorumpentes quasi ex condito turbas concierunt, ut animos Catholicorum ab Ecclesia abalienarent eiusque odio imbuerent. Necdum hi conticuerunt, cum in ipsa alma Urbe, Sacritatis Tuae sede, infernus aliam evomuit in Pontificatum et Ecclesiam blasphemiam, ita ut orbis catholicus totus immis visceribus ingemuerit.

Hac occasione Te, Beatissime Pater, ingemiscere aevique iniquitatibus illacrymari vidimus. — Utinam Patris lacrymae coelum penetrent a filiisque ingratas vindictam iusti Dei avertant!

Nos quoque hic congregati tantae impietatis crimen vehementer lugemus, indignabundi detestamur. Lacrymae Tuae, Beatissime Pater, nobis Tecum communes sunt. In tantis rerum asperitatibus nostrae pietatis sollemnis asseveratio Tibi levamento sit. Ecce coram Deo hic supplices adstimus manusque ad coelum tollentes ex immis animis

oramus pro Pontifice nostro Pio, ut Dominus Eum conservet, beatum faciat Eum in terra et non tradat Eum in animam inimicorum Eius.

Atque utinam quam primum illucescat aurora illius diei, quo Catholicorum familia per orbem late diffusa Patrem suum ab alieno imperio intactum plena libertate frui laetetur!

Sanctissime Pater, ne quaesumus a magnis inceptis, quae vitae christianae reformandae suscepisti, desistas. Forti manu gubernacula Ecclesiae dirigas. Et nos qui Te duce pretiosa ordinis supranaturalis dona generi humano integra servemus oportet, consiliis salutaribus instruas, adhortationibus firmes, iniqui aevi fluctibus agitados, ne submergamur, dextera porrecta adleves. In Te namque firmitas nostra constat, cum Tu sis petra inconcussa, cui Ecclesia superstructa consurgit; nos autem temporum vicissitudinibus eatenus superiores sumus, quatenus arma nostra Tecum consociamus. Ex Te itaque infirmitati nostrae ad proelia Domini fortiter pugnanda animus accedat. Tu cum haeres sis illius gratiae, quam Dominus ultima illa nocte rogatione ad Patrem fusa Simoni impetravit, nos Fratres Tuos, laborum Tuorum socios, Benedictione Apostolica confirma, ne fides nostra, ne nostra erga S. Sedem Romanam pietas deficiat.

Vindobonae a. d. VI. Idus Novembris 1910.

Antonius Josephus Cardinalis Gruscha, Archiepiscopus Viennen.
 Georgius Cardinalis Kopp, Episcopus Vratislavien.
 Leo Cardinalis de Skrbensky, Archiepiscopus Pragen.
 Joannes Cardinalis Puzyna, Episcopus Cracovien, per ipsius Auxiliarem Anatolium, Episcopum Irenopolitan.
 Joannes Cardinalis Katschthaler, Archiepiscopus Salisburgen.
 Franciscus Sal., Archiepiscopus Olomucen.
 Andreas, Archiepiscopus Leopollen. Ruthenorum.
 Josephus, Archiepiscopus Leopollen. Latinorum.
 Josephus, Archiepiscopus Leopollen. Armenorum.
 Franciscus, Archiepiscopus Tyrien. et Coadjutor Viennen.
 Vincentius, Archiepiscopus Jadren.
 Franciscus Borgia, Archiepiscopus Goritien.
 Joannes Bapt., Episcopus Parentin. et Polen.
 Josephus, Episcopus Gurcen.
 Michaël, Episcopus Lavantin.
 Philippus, Episcopus Spalaten. et Macarscen., per Vincentium, Archiepiscopum Jadren.
 Colomannus, Episcopus Tricalen., Apostolicus Vicarius castrensis.
 Josephus Gregorius, Episcopus Ragusin., per Vincentium Archiepiscopum Jadren.
 Leopoldus, Episcopus Secovien.
 Franciscus, Episcopus Catharen.
 Joannes Bapt., Episcopus S. Hippolyti.
 Constantinus, Episcopus Premislien., Sanachien. et Samborien. Ruthenorum.
 Antonius, Episcopus Veglen.
 Antonius Bonaventura, Episcopus Labacen.
 Josephus Sebastianus, Episcopus Premislien. Latinorum.
 Leo, Episcopus Tarnovien.
 Jordanus, Episcopus Pharen.; per Vincentium, Archiepiscopum Jadren.
 Josephus, Episcopus Reginae-Hradecen.
 Coelestinus, Episcopus Tridentin.
 Gregorius, Episcopus Stanislaoopolitan. Ruthenorum, per Constantinum, Episcopum Premislien. Ruthenorum.
 Paulus, Episcopus Brunen.
 Josephus, Episcopus Brixin.
 Josephus, Episcopus Budvican.

Rudolphus, Episcopus Lincien.

Josephus, Episcopus Litomericeus.

Franciscus Petronio, Vicarius Capituli Tergestini.

Dilecto Filio Nostro Antonio Josepho S. R. E. Presb. Card.
Gruscha Archiepiscopo Viennensi et Venerabilibus Fratribus
ceteris Archiepiscopis et Episcopis ditionis Austriacae.

Dilecte Fili Noster, Venerabiles Fratres salutem et Apostolicam Benedictionem.

Quas vos ita pridem, cum solemne consilium de communibus vestris rebus Vindobonae haberetis, misistis ad nos plenas amoris et officii litteras, iis Nos magna cum voluptate perlectis, facere non possumus, quin vobis et agamus ingentes gratias, et vehementer gratulemur. Etenim in his temporum acerbitatibus, quae domi forisque tantas Nobis curas et molestias exhibent, omnino labori et aegritudini succumbendum Nobis foret, nisi divinus Auctor et Conservator Ecclesiae infirmitatem Nostram praesenti ope sustentaret. Sed, praeter Dei benignitatem, maxime Nos recreat et reficit studium sacrorum Antistitum, qui voluntatis necessitudine, non solum dignitatis Nobiscum cohaereant, suaque navitate et industria onus Apostolatus aliqua ex parte Nobis allevent. Hoc nempe numero vos esse, probe jam scimus: verumtamen praeclara illa vel significatio vestrae erga Nos pietatis, vel declaratio obsequii et fidei, qua praeceptis optatisque Romani Pontificis obtemperare studetis, opportuno Nobis, nec medioeri solatio fuit: et ob eam rem Nostra vobis gratia debetur. Illud autem causae est, cur vobis gratulemur, quod e coetu Vindobonensi ad explenda boni Pastoris officia atque partes maiorem videmini sumpsisse alacritatem, et praecipue in illa incubuisse, quae hodie vestram diligentiam in primis requirunt.

Nam quod in Nostra ponitis laude, quidquid ad hanc diem in utilitatem Ecclesiae gessimus, quodque praesertim ea miramini et effertis, quae Nos de cohibenda peste Modernismi de augenda auctoritate Episcopi in ordinatione parocciarum, de communicatione Corporis Christi maturanda pueris constituimus, vos quidem pie humaneque factis: nihil enim Nos aliud egimus, ac nostrum officium munusque postulabat: sed tamen intelligimus omnem vos daturos esse operam, ut quae universis Episcopis praescripta sunt, ea vos, pro virili parte, accuratissime exsequamini. Ceterum non eget hortationis Nostrae quasi stimulo vestra virtus; satis ardorem vestrum elaborandi pro Ecclesia excitat atque acuit ipsa, quae ingravescit contra Ecclesiam conspiratio improborum; hinc est, quod convicia nuper facta adversus Romanum Pontificatum, et contumelias recentius maiestati Religionis in hac alma Urbe impositas tam vos indigne tulistis tamque graviter conquerimini. Itaque, ut rogatis, divinae gratiae munera, quibus labor vester adiuvetur et fructuosus fiat, precamur, effuse in vos de caelo defluant, eorumque auspiciis, vobis, dilecte Fili Noster et Venerabiles Fratres, Cleroque et populo vestro apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die VII. mensis Januarii anno MCMXI, Pontificatus Nostri octavo.

Pius PP. X.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis Delegatis apostolicis Byzantii, in Graecia, in Aegypto, in Mesopotamia, in Persia, in Syria et in Indis orientalibus constitentibus.

PIUS PP. X.

Venerabiles Fratres

Salutem et apostolicam benedictionem.

Ex quo, nono labente saeculo, Orientis gentes ab unitate Ecclesiae catholicae coeperunt avelli, vix dici potest quantum a viris sanctis adlaboratum sit, ut dissidentes fratres ad eius gremium revocarentur. Prae ceteris vero Summi Pontifices, Decessores Nostri, pro eo quo fungebantur munere, fidem et unitatem ecclesiasticam tuendi, nil intentatum reliquerunt, ut qua paternis adhortationibus, qua publicis legationibus, qua solemnibus conciliis, funestissimum dissidium tolleretur, quod Occidenti quidem in moerorem cessit, Orienti vero grave intulit damnum. Huius sollicitudinis testes sunt, ut paucos tantum recenscamus, Gregorius IX, Innocentius IV, Clemens IV, Gregorius X, Eugenius IV, Gregorius XIII, et Benedictus XIV.¹⁾ Sed neminem latet, quanto animi sui studio nuperrimo Decessor Noster felices recordationis Leo XIII, Orientis gentes invitaverit ut Ecclesiae Romanae iterum consociarentur. „Nos quidem certe (inquit)²⁾, pervectasta Orientis gloria, et in omne genus hominum fama meritaram ipsa recordatione delectat. Ibi enim salutis humani generis incunabula, et christianae sapientiae primordia; illinc omnium beneficiorum, quae una cum sacro Evangelio accepimus, velut abundantissimus amnis in Occidentem influxit... Atque haec Nobiscum in animo considerantes, nihil tam cupimus atque optamus, quam dare operam, ut Oriente toto maiorum virtus et magnitudo reviviscat. Eoque magis, quod illic humanorum eventuum is voluit cursus, ut indicia identidem appareant, quae spem portant, Orientis populos, ab Ecclesiae Romanae sinu tam diuturno tempore dissociatos, cum eadem aliquando in gratiam, aspirante Deo, redituros“.

Nec, minori sane desiderio Nos ipsi, Ven. Fratres, quod probe nostis, tenemur, ut cito dies illucescat, tot anxii sanctorum virorum votis exoptatus, quo penitus a fundamentis subvertatur murus ille, qui duos iamdiu dividit populos, atque his uno fidei et caritatis amplexu permixtis, pax invocata tandem aliquando reforeat, fiatque *unum ovile et unus pastor*.³⁾

Nobis tamen haec animo revolventibus, gravis moeroris occasionem nuperrime praebeuit scriptum aliquod, in recens conditio diario „Roma e l'Oriente“ evulgatum, cui titulus „Pensées sur la question de l'union des Eglises“. Enimvero tot iisque tam gravibus erroribus, non modo theologicis, verum etiam historicis, scriptum illud scatet ut vix possit maior cumulus paucioribus paginis contineri.

Nimirum, ibi non minus temere quam falso huic opinioni fit aditus, dogma de processione Spiritus Sancti a Filio haudquamquam ex ipsis Evangelii verbis profluere, aut antiquorum Patrum fide comprobari; pariter imprudentissime in dubium revocatur, utrum sacra de Purgatorio ac de Immaculata Beatæ Mariae Virginis Conceptione dogmata a sanctis viris priorum saeculorum agnita fuerint; cum vero de Ecclesiae constitutione incidit sermo, primo renovatur error a Decessore Nostro Innocentio X⁴⁾ iamdiu damnatus, quo suadet S. Paulum haberi tamquam fratrem omnino parem S. Petro; deinde non minori falsitate iniicitur persuasio, Ecclesiam catholicam non fuisse primis saeculis principatum unius, hoc est *monarchiam*; aut primatum Ecclesiae Romanae nullis

¹⁾ Const. „Nuper ad nos“, 16 Mart. 1743, aliam fidei professionem Orientalibus praescribit.

²⁾ Allocutio „Si fuit in re“, 13 Dec. 1880, ad S. R. E. Card., in Aed. Vat.; *Act.*, vol. II, p. 170; Cf. etiam Ep. Ap. „Praeclara Gratulationis“, 20 Iun. 1894; *Act.* vol. XIV, p. 195.

³⁾ Ioan. x, 16.

⁴⁾ Decr. Congr. gen. S. R. et U. Inquis., 24 Ian. 1647.

validis argumentis inniti. Sed nec ibidem intacta relinquitur catholica doctrina de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, cum, prae fracte docetur, sententiam suscipi posse, quae tenet, apud Graecos verba consecratoria effectum non sortiri, nisi iam prolata oratione illa quam *epiclesim* vocant, cum tamen compertum sit Ecclesiae minime competere ius circa ipsam sacramentorum substantiam quidpiam innovandi; cui haud minus absonum est, validam habendam esse Confirmationem a quovis presbytero collatam.¹⁾

Vel ex hoc errorum summario, quibus refertum est illud scriptum, facile intelligitis, Venerabiles Fratres, gravissimum offendiculum omnibus ipsum perlegendibus allatum fuisse, et Nos ipsos magnopere obstupuisse, catholicam doctrinam, non obiectis verbis adeo procaciter perverti, pluraque ad historiam spectantia, de causis orientalium schismatis, a vero audacter nimis detorqueri. Ad primum quidem falso in crimen vocantur sanctissimi Pontifices Nicolaus I. et Leo IX, quasi magna dissensionis pars illius debeatur superbiae et ambitioni, huius vero acribus obiurgationibus; perinde ac si prioris vigor apostolicus in sacrosanctis iuribus tuendis superbiae sit tribuendus; alterius autem sedulitas in coercendis improbis vocari velit crudelitas. Historiae quoque iura conculcantur cum sacrae illae expeditiones, quas cruciatus vocant, tamquam atrocissima traducuntur; aut cum, quod etiam gravius est, Romani Pontifices incusantur, quasi studium, quo conati sunt Orientis gentes ad coniunctionem cum Ecclesia Romana vocare, dominandi cupiditati sit adscribendum, non apostolicae sollicitudini pascendi Christi gregis.

Nec stuporem addidit levem quod in eodem scripto adseritur, Graecos Florentiae a Latinis coactos fuisse ut unitati subscriberent, aut eosdem argumentis falsis inductos, ut dogma de processione Spiritus Sancti etiam a Filio susciperent. Quin etiam eo usque proceditur, ut historiae iuribus conculcatis, in dubium revocetur, utrum Generalia Concilia, quae post Graecorum discessionem celebrata sunt, hoc est ab octavo ad Vaticanum, tamquam oecumenica vere sint habenda; unde hybridae cuiusdam unitatis ratio proponitur, id solum ab utraque ecclesiae deinceps agnoscendum tamquam legitimum, quod commune patrimonium fuerit ante discessionem, ceteris, tamquam supervacaneis et forte spurriis additamentis, alto silentio pressis.

Haec vobis, Venerabiles Fratres, significanda duximus, non solum ut sciatis memoratas propositiones atque sententias falsas, temerarias, a fide catholica alienas a Nobis reprobari, sed etiam ut quantum in vobis est, a populis vigilantiae vestrae commissis tam diram luem propulsare conemini, omnes adhortando, ut in accepta doctrina permanent, neve alteri unquam consentiant, licet... *angelus de caelo evangelizet*²⁾. Simul tamen enixe oramus, ut eos persuasos faciat, nihil Nobis antiquius esse, quam ut omnes bonae voluntatis homines vires indefesse exerant, quo concupita unitas citius obtineatur, ut in una fidei catholicae professione, sub uno pastore summo adunentur, quae discordia dispersas retinet oves. Quod facilius quidem contingent, si ad Spiritum Sanctum Paracletum, qui „*non est dissensionis Deus, sed pacis*“³⁾ fervidae ingeminentur preces; inde enim fiet ut Christi votum impleatur, quod ante subeundos extremos cruciatus cum gemitibus expressit: „*Ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te; ut et ipsi in nobis unum sint*“.

Denique hoc omnes in animum inducant suum, incassum omnino in hoc opere adlaborari, nisi imprimis recta et integra fides catholica retineatur, qualis in Sacra Scriptura, Patrum traditione, Ecclesiae consensu, Consiliis Generalibus, ac Summorum Pontificum decretis est tradita et consecrata. Pergant igitur quotquot contendunt causam tueri unitatis: pergant fidei galea induti, anchoram spei tenentes, caritatis igne succensi, sedulam in hoc divinissimo negotio navare operam; et pacis auctor atque amator Deus,

¹⁾ Cf. Bened. XIV, Constitut. „*Etsi pastoralis*“, pro Italo-graecis, 26 Mai 1742, ubi dicit irritam nunc fore confirmationem a simplici presbytero latino ex sola episcopi delegatione collatam.

²⁾ Gal., 1, 8.

³⁾ I. Cor., XIV, 33.

⁴⁾ Ioan., XVII, 21.

cuius in potestate posita sunt tempora et momenta¹⁾, diem accelerabit, quo Orientis gentes ad catholicam unitatem exsultantes sint redditurae, atque huic Apostolicae Sedi coniunctae, depulsis erroribus, salutis aeternae portum ingressurae.

Has Nostras litteras, Venerabiles Fratres, in linguam vernaculam regionis uniuersae vestrum conceditae diligenter translatae evulgare curabitis. Dum porro vos certiores facere gaudemus, dilectum Auctorem scripti inconsiderate, sed bona fide ab ipso elucubrati, sincere et ex corde coram Nobis adhaesisse doctrinis in hac epistola expositis, et cuncta quae Sancta Sedes Apostolica docet, reicit et condemnat, et ipsum, Deo adiuvante, usque ad ultimum vitae finem docere, reicere et condemnare esse paratum, divinorum auspicio munus, Nostraeque benevolentiae testem Apostolicam Benedictionem Vobis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXVI mensis Decembris, anno MCMX. Pontificatus Nostri octavo.

PIVS PP. X.

Ks. Dr. M. Sieniatycki: **Dogmatyka szczegółowa**. Podręcznik szkolny. Wydanie drugie. Lwów 1910. Pierwsze wydanie tej książki wyszło w roku 1908 w 3000 egz. W ciągu dwóch lat nakład został wyczerpany i okazała się potrzeba drugiego wydania. Nowe wydanie różni się znacznie od pierwszego. Pogłębiono i rozszerzono tu dowody na istnienie Boga i o nieśmiertelności duszy. Zmieniono też w tem wydaniu znaczące traktaty o stworzeniu, o odkupieniu, o łasce poświęcającej.

Ks. W. Puchalski: **„Wierzę w Boga”**, w 52 naukach katechizmowych. Lwów 1910. Jeżeli chcemy mieć wzór, jak dziś należy przemawiać do ludu, ucząc go katechizmu z ambony, czytajmy „Wierzę w Boga” ks. Puchalskiego. Treść zbioru stanowią prawdy wiary zawarte w składzie apostoelskim. Budowa każdej nauki odpowiada w zupełności regułom homiletyki. Wstępy i zakończenia są starannie rozwinięte i wyprowadzone z perykop niedzielných. Rozprawa, z wyjątkiem tylko niektórych nauk, podzielona jest na dwie części. W toku nauki autor nie tylko działa na rozum, ale porusza także uczucie i stara się działać na wolę, czyniąc wszędzie praktyczne zastosowania. Każdą naukę przyozdabia kaznodzieja odpowiednim przykładem bądź z Pisma św., bądź z żywotów świętych, bądź z historii kościelnej i świeckiej. Język sam prosty, ale czysty, niekiedy nawet ozdobiony poetyckim połosem. Książka kosztuje 5 K., a nabyć ją można w księgarni: Zienkowiec i Chęciński. Lwów, ul. Teatralna l. 1.

Ks. Józef Makłowicz: **Przykłady ojczyste do nauki katechizmu**. Tom II. Lwów: Zienkowiec i Chęciński. Kor. 4. Kaznodziejom i katechetom może być przy układaniu kazań i nauk niejednokrotnie bardzo pożyteczny.

Ks. F. L. Józefowicz: **Święty Kazimierz**. Lwów 1910. str. 91. — hal. 60. — Autor znany ze swych egzort, wydanych w latach 1893 i 1894.

Książeczka w której zakończeniu dodano nowennę, litanie, modlitwy i pieśni o św. Kazimierzu — może przynieść wielki pożytek młodzieży, bo nauczy ją jak służyć trzeba Bogu, kościołowi i ojczyźnie.

Ks. Dr. Kazimierz Wais: **W obronie scholastyki**. Lwów: Zienkowiec i Chęciński. 1910. Prof. Twardowski wydał drukiem książkę pt. „O filozofii średniowiecznej”, w której kwestyonuje naukowe znaczenie scholastyki. Odpowiedzią na nią jest ta właśnie broszura ks. Waisa. Kto w badaniu naukowem ma li tylko prawdę samą na oku — ten czytajcie książkę p. Twardowskiego — nie pominię także broszury ks. Waisa.

Adoracja Przenajśw. Sakramentu organ towarzystwa kapłanów polskich Adoracyi Przenajśw. Sakram. — Ruch eucharystyczny gorąco popierany przez Stolicę Apostolską, ogarnia coraz bardziej kraje i narody katolickie. Powinien on i u nas znaleźć

¹⁾ Act, 1, 7.

10.
Poleca się
nowe książki
i wydawnic-
twa.

X.T.O.

gorliwych zwolenników, zwłaszcza w kołach duchowieństwa tak świeckiego jak zakonnego. Wiele tu może pomódz wspomniane wyżej pismo, redagowane do stycznia b. r. przez ks. Dr. Lenkiewicza we Lwowie, a obecnie przez księdza Mateusza Jeża w Krakowie. Wychodzi ono na początku każdego miesiąca, a prenumerata roczna wynosi 2 korony. Nie wątpimy, że wielu z P. T. Braci kapłanów dycecezy naszej poprze to pożyteczne pismo i zapisze się w poczet nielicznych dotąd jego prenumeratorów.

Niewiasta katolicka. Z dniem 1. stycznia 1911. rozpoczęło wychodzić pod tym napisem dwutygodniowe pismo dla kobiet. Zawiera ono artykuły treści religijnej, historycznej, powieściowej, wychowawczej, podaje rady i wskazówki gospodarcze, oraz wiadomości ze świata. Cena 1 K. 80 h. rocznie z przesyłką. Prenumeratę i wszelkie korespondencje nadsyłać należy pod adresem: Redakcyja Niewiasty katolickiej, Bratkówka, o. p. Krosno.

Pismo kościelne p. t. „Święty Wojciech w obronie Prawdy“, wydawane od lat dwóch w Krakowie zajęło wśród pism ludowych nader wybitne miejsce. Wierne swemu programowi pismo to stoi na straży naszej św. wiary i broni jej w sposób przystępny i dosadny przeciwko wrogom, których w społeczeństwie naszym, a nawet wśród ludu coraz więcej się pojawia. Nietylko poucza i broni, lecz także słowem i przykładami zachęca czytelników do chrześcijańskiego życia.

Z tego powodu pismo to zasługuje na jak najszerze poparcie. Polecając gorąco P. T. Duchowieństwu popieranie tego pismka, żywimy nadzieję, iż znajdzie się ono jeżeli już nie w każdej rodzinie, to przynajmniej w każdej czytelnicy. Zamówienia wysyłać należy pod adresem „Wydawnictwo Głosu Narodu“.

Kościół OO. Bernardynów we Lwowie, opisał O. Norbert Golichowski Zak. OO. Bernardynów z 12 rycinami. Książeczka jest wyrazem wdzięczności dla żywych i umarłych dobrodziejów klasztoru OO. Bernardynów we Lwowie — miła to pamiątka dla Lwowian. Cena 56 h.

L. 2.222.

II.
Ks. Stachy-
raka Józefa
Książkę do
nabożeństwa
p. t. „Naj-
świętsza Ro-
dzina“ pole-
ca się.

Były ojciec duchowny w seminaryum przemyskiem, który przez długie lata zaprawiał kleryków do pobożności, obecnie prałat przemyskiej kapituły, ks. Józef Stachyrak wydał właśnie w szóstej edycji modlitewnik pod tytułem: „Najświętsza Rodzina, książka do nabożeństwa dla wiernych wszystkich stanów. Przemysł 1910“. Stronic 642 w 32-ce. Oprócz krótkiego katechizmu (str. 25—36) książka zawiera modlitwy, przeważnie wzięte z ksiąg liturgicznych, uwzględniające wszystkie niemal potrzeby duszy, skutkującej Bogą; nadto jest w niej obfity wybór pieśni, śpiewanych w kościołach naszych; są też (str. 405—559) gruntowne „nauki praktyczne dla rodzin chrześcijańskich“.

Druk wyraźny, cena umiarkowana za egzemplarz o 20 arkuszach ścisłego druku w płóciennnej oprawie 1 Kor. 20 hal., w oprawie skórkowej 3 Kor. i wyżej.

Życząc książce, ułożonej bardzo starannie, szerokiego, na jakie ze wszech miar zasługuje, rozpowszechnienia, zwracamy na nią uwagę Przewielebnego kleru tutejszej Archidiecezyi.

We Lwowie. 15. marca 1911.

Z Ordynaryatu Metropolitalnego obrządku łacińskiego.

† JÓZEF

Arcybiskup Metropolita
Ks. Wiktor Bilski
kanclerz.

Kolego!

Na wiosnę roku 1910 ks. Wais ogłosił naprzód w Gazecie Kościelnej a następnie ~~w handlu~~ ^{w odbiciu} drogą handlu księgarskiego ~~rozpowszechnił~~ ^{w odbiciu} w kołach szerokich /: m. i. także /: m. i. także za pośrednictwem Kurendy konsystorsza metropolitalnego obrz. łacińskiego we Lwowie /: i w handlu /: z księgarskim /: Szereg artykułów polemicznych, zwracających się pod wspólnym tytułem "W obronie scholastyki /: przeciw mej książce "O filozofii średniowiecznej".)

~~Nie mam siebie oczywiście za nieomylnego i sam może wiem najlepiej, jak daleko do doskonałości temu co piszę i publikuję. Chętnie więc i wzięteżale dają się ponieść i przyjmuję uwagi krytyczne. Byłbym tak postąpił i w tym błąd w samej Gazecie Kościelnej błąd w innym piśmie ~~na~~ wypadku, byłbym co najwyżej odpowiedział na ~~niektóre~~ zarzuty ks. Waisa, co do których o słuszności których w jego wywody miał nie przekonały- ale byłbym co tylko błąd w Gazecie Kościelnej błąd w innym piśmie bronił się przeciw zarzutom, ^{nie mogę nabrać} a ile nie nabrałbym przekonania o ich słuszności.~~

Ale ~~on/wnosi/zaś/~~ Dylem jednak zmuszony zaniechać wszelkiego reagowa-
 nia na artykuły ks. Waisa, gdyż nie pozwalały mi na to ich ton i metoda. ^{Waisa}
 Nie mogę tutaj podać dokładnego rozbioru wywodów ks. Waisa, a by wykazać, jak
 często ~~wprzeł/łaższaje/cyłał~~ stwarza sobie podstawę do pełnych oburzenia
 zarzutów niedokładnem cytowaniem ustępów mej książki- ; sądzę, że wystarczy
 dla charakterystryki "krytyki" ks. Waisa przytoczyć następujące dwa ustępy:
 tonu "krytyki" ks. Waisa wspomnieć, że zarzuca mi stronniczość, powierzchow-
 ne i błażumne przedstawianie rzeczy, że pewne moje twierdzenia zalicza do
 czystych bajek, że podziwia lekko serce i pewnością siebie, z ^{ie} ^{jakiemi} ~~króć~~ wygła-
 szam bezpodstawne twierdzenia, że ogmawia mi prawa do tego, by inni szanowa-
 li ^{moje} ~~moje~~ zapatrywania, że ^{kwerysny charakter naukowy} ~~w znaczenie zakładowany~~ sposób ogmawia mojej
 książkę ^{o moich} ~~o moich~~ wykładach uniwersyteckich, ^{a nawiązuje} ~~charakteru naukowego~~, a ^{na} ~~nie~~ samemu
 zarow ^g ~~g~~ rozsz ^{nakoniec} ~~na~~, ^{na} ~~nie~~ podaje w wątpliwość czystość intencji, z
 jaką oddaje się pracy naukowej, kończąc swoją "krytykę" zdaniem: "wszędzie
 złożył /: prof. Twardowski w sej książce:/dowody uprzedzenia i niechęci do
 wiary ojców naszych i Kościoła katolickiego. Może to wszystko w pewnych ko-
 łach popłacać, ale nie przyniesie pożytku nauce, która jedno tylko winna
 mieć na oku: prawdę."

Wobec niezwykłego faktu udzielenia przez P. Prof. Twardowskiego nasze-
mu pokoleniu ponad 10 doktoratów - powstaje dla "młodego Lwowa" obowią-
zek, niezwykłymi czynami udowodnić, że się jest rzeczywiście godnym
tego zaufania, którego właściwym sensem jest stwierdzenie naszej zdol-
ności do samodzielnej pracy naukowej.-

Ponieważ życie łatwo rozprószyć nas może, powinniśmy natychmiast przystąpić do zamienienia naszej potencjonalnej energii w aktualną. Wydaje się rzeczą ważną, by uczynić to w sposób pożyteczny nie tylko dla nas, lub dla Lwowa, bo nauka to nie tylko Lwów. Przy ułożeniu planu pracy na większą skalę- decydować więc powinny potrzeby natury bardziej ogólnej, do których należą m. i. potrzeba zwiększenia produktywności filozofji polskiej, potrzeba zmiany filozofji polskiej z organu twórczego jedynie na wewnątrz, na organ twórczy w światowej społeczności uczonych, potrzeba zmiany u nas stosunku przedstawicieli nauk innych do filozofji /dokonyw^o n.p. w Niemczech przez najwybitniejszych przedstawicieli wszelkich nauk szczegółowych/ potrzeba zmiany stosunku szerokich mas inteligencji do filozofji, bo w atmosferze życzliwości, zrozumienie i ^{ro}pacunku praca naukowa zwi^oja się o wiele piękniej i ^{ma}najlepsze ku temu materialne warunki./U nas ludzie wiedzą dzisiaj niestety tylko o psychoanalizie/.

Naszym zadaniem jest przyczynienie się w miarę naszych niewątpliwie skromnych sił do zaspokojenia tych potrzeb. Wiedzący *niepostrzeżenie* optymizmem i spotęgowaną w czasie pobytu na obczyźnie miłością do polskiej pracy filozoficznej, proszą o rozważenie i zrealizowanie następującego planu pracy.

1/. Wydanie do 1/7 1928 roku "Zur Lehre" w języku polskim i następnie w ciągu dalszych 8 miesięcy II wydanie "Zur Lehre" w języku niemieckim - o ile na to P. Prof. Twardowski zechce nam pozwolić.

Zaznaczam, że wielu wybitnych uczonych, na opowieść, że niema jeszcze polskiego wydania "Zur Lehre" zareagowało stwierdzeniem, że to nie do wiary, co jest zapewne i dla nas nie do wiary. Zaznaczam w dalszym ciągu, że wielokrotnie przekonałem się, że "Zur Lehre" żyje tu nawet w najmłodszych warstwach filozofów niemieckich i na potrzebę drugiego wydania niemieckiego zwrócono mi uwagę w Fryburgu i w Berlinie. Trud-

ności wydawniczych nie będzie zgoda żadnych, a moment ku temu jest tem bardz^{aj} stosownym, iż ~~uzupełni~~^u za interesowanie^{du} historii powstania fenomenologii i teorii przedmiotów. Ogłoszenie komentarza^{du} w języku niemieckim przyczyni się nadto do znajomości zagranicą prac i autorów polskich, ponieważ tych najszerzej uwzględniliśmy.

2/. Wydanie do końca roku 1928 lub z początkiem roku 1929 podręcznika poświęconego błędom logicznym. Plan już przesłałem, dodaję jeszcze, że Wertheimer ma tu podobną intencję i że możemy albo dać się ubiedz albo służyć jako wzór dla wydawnictwa niemieckiego. Musiałem bowiem tu przyrzec, iż przesłę naszą pracę wraz z niemieckim dokładnem streszczeniem.

3/. Urządzenie cyklu odczytów, referujących lub samodzielnych na Tow. Fil. w lecie bieżącego roku, a dotyczących epistemologicznych i metodologicznych i psychologicznych podstaw humanistyki z tendencją dania rzeczy konkretnych, a nie ogólnych, filozoficznych, podstawowych rozważań.

O odczyt wstępny możnaby uprosić P. Doc. Dr. Ingardena, dalsze odczyty wygłosili^{by} sami n. p. P. Dr. Dąbbska w odniesieniu do językoznawstwa, P. Dr. Witwicki lub p. Dr. Słoniewska lub P. Jag^{by}lińska w odniesieniu do pedagogiki, P. Dr. Mehlberg w odniesieniu do historii /zajmował się tem w Fryburgu/, P. Dr. Auerbach w odniesieniu do pewnego typu historii filozofii, uprawianej ostatnio na wzór historii literatury i ja w odniesieniu do historii literatury. Przyda^{by} się nadto referujący i krytyczny odczyt o nowych rodzajach psychologii, mających - wedle tw^{or}ów - spełnić rolę fundamentu humanistyki i krytyczny referat o stosowaniu psychoanalizy w historii literatury. Bez względu na to, czy wywołamy z miejsca zainteresowanie tytułowanych i nietytułowanych przedstawicieli naszej humanistyki, wysiłki nasze przecież nie pójdą całkiem na marne.

4/. Urządzenie z początkiem przyszłego roku akademickiego jednego lub więcej odczytów w ramach Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich i ewent. w Kasynie Literackiem, bądźto lwowskimi siłami bądźto warszawskimi. Cieszył^{by}by się, gdyby jeden odczyt dotyczył psychologii religii.

5/. Urządzenie przy Tow. Fil. lub przy "Ruchu" czegoś w rodzaju komitetu, mającego za zadanie przygotowywać lub inicjować komunikaty itp. o polskiej pracy filozoficznej przeznaczone dla zagranicy. Cały szereg uczonych niemieckich prosił mnie o to i zapewnił swe poparcie. Nasza rola ograniczałaby się tu głównie do cichej pracy /podobnie jak przy 4/. głównie do organizacji /zostawiając oficjalne kierownictwo osobom bardziej ku

temu powołanym.

6/. Sumienne przygotowanie wiosennego spotkania z "młodą Warszawą", które tylko wtedy spełni swe zadanie, jeśli da *pożytek* do systematycznej współpracy.

Realizacja powyższych projektów leży najzupełniej w granicach możliwości. Jeśli się nie uda, to będzie to skutkiem naszego lenistwa, niechęci do ewent., przepracowania się, obawy przed fiaskiem, zgoła zresztą nieuzasadnionej, bo nie ujęłoby ono nic słuszności i piękności naszym poczynaniom. Innem, jeszcze poważniejszym niebezpieczeństwem - jest *spowolkanie* spraw, niszczące zapał i energję, które jedynie mogą doprowadzić do pięknych rezultatów.

Wszelkie, powyższe projekty, dotyczą jednak tylko jednej strony naszej działalności, *dotychczas zaniedbanej*. By móc ją należycie wykonać, musimy jeszcze intensywniej kontynuować nowe dotychczasowe prace. Przedewszystkiem urzeczywistnić zasadę, że każda praca indywidualna, a zwłaszcza doktorska, musi wyjść na światło dzienne i pod dyskusję, jeśli była pisana nie z amatorstwa dla prywatnej przyjemności i nie dla uzyskania stopnia uniwersyteckiego, lecz jako praca nauka. Nauka jest bowiem czymś kolektywnym i wszelkie czekanie na to, by samemu swe poczynania doprowadzić do finezji i doskonałości jest zarozumiałością, na którą pozwolić sobie mogą tylko najwięksi uczeni, a nie my. Wszystko zaś co w naszych publicznych dyskusjach zaoła wykręcać swą żywotność, powinno w krótkim czasie okazać się w druku - w myśl tej samej zasady. Opóźnienie druku jest psychologicznie rzecz biorąc bez przesady zbrodnią wobec autorów, pracownik naukowy żyje bowiem z natury rzeczy w społeczności uczonych i stan taki, że się w samotnym życiu duchowym, lub w najbliższem gronie żyje jako człowiek n.p. z roku 1926, a w społeczności uczonych jako człowiek 1923 /lub gorzej/ jest pewnego rodzaju rozdwojeniem jaźni, które niewątpliwie musi hamować rozwój myśli danej jednostki. W związku z tem pragnę zwrócić uwagę, że trzej ludzie zupełnie niezależni od siebie stwierdzili wobec mnie potrzebę wydania nowego czasopisma we Lwowie, a mianowicie P. Prof. Twardowski /w czasie powrotnej drogi z Warszawy/, P. Prof. Ajdukiewicz /w czasie ostatniego swego pobytu we Lwowie/ i P. Doc. Dr. Ingarden /przed swym wyjazdem zagranicą/. Sądję, że były to trzy kompetente i jedynie kompetentów tym względzie opinie.

Zamierzam na ten temat napisać rozprawę psychologiczną po uprzednim urzędzeniu odpowiedniej ankiety.

55

Toteż jako 7/ pragnę zaproponować zapewnienie Panów Profesorów, że w razie próby realizacji tych opinii gotowi jesteśmy do najofiarniejszej współpracy. Ponieważ ten 7/ punkt zapewne wywołuje kojarzenie, dotyczące kwestji pieniędzy itp. pragnę do 1/ dodać, iż powinniśmy - mojem zdaniem - w sposób taktowny, ale stanowczy i pomysłowy uwiadomić publiczność polską o wydaniu polskiem ~~X~~ "Zur Lehre" i spróbować tem właśnie wydawnictwem przy pomocy energicznej pracy tak młodych ludzi przekonać obojętność tej publiczności dla filozoficznych publikacji. W Najserdeczniej Państwo pozdrawiam i spodziewam się, że aż do mego powrotu sprawy te będą już w stadium realizacji.

Leopold Blaustein.

Kazimierz Twardowski, ur. 20. października w Wiedniu, odbywał nauki gimnazjalne jako wychowanek Terezyanum, gdzie otrzymał w r. 1884 medal złoty /: Kaiserpreis:/ a w r. 1885 zdał egzamin dojrzałości. Na uniwersytecie uczęszczał przez cztery lata w Wiedniu, gdzie się oddawał studjom filozoficznym /: po kierownictwem Franciszka Brentano /: a obok nich zrazu historyczną

studjów filozoficznych

z czasem /: którego

działalność przy założeniu Tow.

filozoficznego którego był

przewodniczącym wiceprezesem

a następnie matematycznym i przyrodniczym. Ukończywszy kwadriennium, odbywszy jednoroczną służbę wojskową i złożony egzamin z filozofii, matematyki i fizyki /: 1891:/, otrzymał stypendjum rządowe na wyjazd za granicę. Przez zimę 1892 bawił w Lipsku, biorąc udział w pracach instytutu psychologii eksperymentalnej Wundta, przez następne półrocze letnie słuchał wykładów Stumpfa w Monachium. Wróciwszy do Wiednia objął posadę w biurze matematycznym Towarzystwa ubezpieczeń Pierwszego austriackiego ogólnego Towarzystwa urzędników; w lipcu 1894 uzyskał veniam docendi z filozofii w uniwersytecie wiedeńskim, a Najw. postanowieniem z 18. października 1895 został mianowany nadzwyczajnym profesorem filozofii w uniwersytecie lwowskim. W roku 1896 objął inicjatywę do założenia Seminarium filozoficznego Uniwersytetu lwowskiego, które obok którego wprowadził w roku 1901 ćwiczenia z zakresu psychologii eksperymentalnej. W tym samym roku został wybrany na raz pierwszy Dziekanem Wydziału filozoficznego, a zarazem Przewodniczącym Zarządu Powszechnych wykładów uniwersyteckich, którymi kierował przez trz. lata. W roku 1902 należał do grona inicjatorów Towarzystwa prywatnego gimnazjum żeńskiego, które założyło pierwsze w kraju ośmioklasowe gimnazjum żeńskie /: Gimnazjum im. Słowackiego:/: i był w następnych latach zrazu wiceprezesem, a później /: do roku 1910:/ prezesem tego Towarzystwa. W roku 1904 założył Polskie Towarzystwo filozoficzne, którego Przewodniczącym jest od założenia Towarzystwa dotąd. W latach 1905/1906 do 1911 był Przewodniczącym Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych. Od stycznia 1911 roku wydaje miesięcznik pod nazwą "Ruch filozoficzny".

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

W r. 1897 z Warszawy oświadczył, że nie chce być prezesem, ale że chce być przewodniczącym.

Władysław i Helena z Rychmanów Łaskowskich
 mają rozsztyt, zawiadomić
 że ślub ich wzięli

Władysław Łaskowski
 ma rozsztyt, zawiadomić
 że ślub jego
 z parą

Maryja Łaskowska
 z p. Przemysławem Łaskowskim
 synem s.p. Bonifacego i Heleny z Krassowskich
 Łaskowskich

Władysław Łaskowski
 ma rozsztyt, zawiadomić
 że ślub jego
 z parą

Maryja Łaskowska
 z p. Przemysławem Łaskowskim
 synem s.p. Bonifacego i Heleny z Krassowskich
 Łaskowskich

Władysław Łaskowski
 ma rozsztyt, zawiadomić
 że ślub jego
 z parą

Maryja Łaskowska
 z p. Przemysławem Łaskowskim
 synem s.p. Bonifacego i Heleny z Krassowskich
 Łaskowskich

Władysław Łaskowski
 ma rozsztyt, zawiadomić
 że ślub jego
 z parą

Maryja Łaskowska
 z p. Przemysławem Łaskowskim
 synem s.p. Bonifacego i Heleny z Krassowskich
 Łaskowskich

Władysław Łaskowski
 ma rozsztyt, zawiadomić
 że ślub jego
 z parą

Maryja Łaskowska
 z p. Przemysławem Łaskowskim
 synem s.p. Bonifacego i Heleny z Krassowskich
 Łaskowskich

DE. P. DĄBKOWSKI
 Łódź, Artyści, Rozmowa

Dnia 22. listopada 1905 odbył się w lokalu Czytelni akademickiej uroczysty obchód dziesięciolecia pracy prof. dr. K. Twardowskiego w Kółku filozoficznym /: 1895/6-1904/5:/ . Na uroczystość złożyły się przem. wienia przewodniczącego Kółka, p. Jana Serwina, oraz przewodniczącego Czytelni akademickiej p. Bolesława Batora, oraz odczyt Dra Jana Łukasiewicza "O znaczeniu pracybirowej w dążeniu do prawdy." /: Zob. SpVawozdanie Czytelni akademickiej za rok adm.

~~Włodzisław Baley urodzony w Mikulińcach dnia 1. czerwca 1854r. ukończył studia nauczycielskie 28 marca 1875r. w Husiatynie i pełnił je następnie w Torobijówce, Dołhanowie, Tarnopolu i Trawnie. Od roku 1901 służy jako kierownik szkoły 4kl. w Mikulińcach.~~

1904/5, str. 62-67:/.

Wykłady w uniwersytecie wakacyjnym w Zakopanem 1908 /: ? :/
Członkostwo honorowe Czytelni akademickiej 1897.

Kunzy ok. ok. 1898, 99 (?)

Estetyka literat. List ok. 1892-1895

Indywidualizm i moral. Kopenhaga 1897

we Lwowie dnia 21. stycznia 1917 r.

Do

Jużenie Wielmożnego Pana

Magnificencyi Dra Kazimierza Twardowskiego

Rektora Uniwersytetu

we L w o w i e

c.k. Uniwersytet

Zarząd Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich zawiadamia Jużenie Wielmożnego Pana Profesora uprzejmie o rozstrzygnięciach zapadłych ~~na posiedzeniu~~ /na posiedzeniu prelegentów/ w dniu 20. b.m.

Przepraszam o rozbłąkanie
1/ ~~Wykład~~ Jarana profesora odbydzie się w Lublinie w sobotę, dn. 17/1 ~~poniedziałek~~ dn. ~~poniedziałek~~ dn. ~~poniedziałek~~

2/ wykłady odbydy się w dniu powracania o godzinie 7m i 30m, w niedzielę o godzinie 10m.

3/ Koszta podróży Zarząd Powszechnych Wykładów Uniwersyteckich sernca wrahom prelegentom po za honorarium 20 k. za jeden wykład

- a/ Koszta uzyskania paszportu
- b/ bilet kolejowy
- c/ w 2 dniach podróży diety a 15 k. i j. 20 koron
- d/ Koszta mieszkania i utrzymania w Lublinie w pensjonacie obranym przez Komitet miejscowy. Rachunek ten będzie uregulowany wprost właścicielowi pensjonatu przez Komitet miejscowy.

Blizysze informacje poda Zarząd przed wyjazdem.

e/ Za życzenia wyrażone do 8. lutego, na ręce Prof. Cieszyńskiego ul. Zielona 5 a// udziela Zarząd P.W.U. zaliczki we wysokości 150 koron.

4/ O ile potrzebuja Szanowni Panowie Prelegenci podczas wykładów środków pomocniczych jak n.p. tablicy rysunkowej, statywno do zawieszania map, skioptikonu etc. proszę Zarząd o łaskawe zgłoszenie tych życzeń również do 8. lutego.

5/ Komunikacya via Bełżec, Hojowice /według rozkładu obecnego/

Lwów odjazd 5 po poł. albo 8 1/2 rano

Lublin 4⁵⁰ /w nocy/ 9 1/2 wieczór

powrót

Lublin 3²² po poł.

Lwów 4⁴⁰ rano.

Ponieważ rozkłady jazdy ulegają obecnie ciągłej zmianie będzie rzeczą WP. Prelegentów przed wyjazdem upewnić się co do rozkładu w Urzędzie ruchu.

Za Zarząd

Prof. Cieszyński

L. 163

Wiedeń, 15. X. 1914.

~~Przez~~ Zaproszenie na zebfanie koleżeńskie (przy kolacyi) w sobotę
17. b.m. o godzinie 8. wieczór - w Restaurant Glanz, I. Schottengasse 7 w
"Grosses Klubzimmer".

16 adres

[Abraham

Antemasz

[Balser

Buser

[Lieszyński

Gigbiński

[Halban Alfred

[Halban Henryk

[Konsztancja

[Till

defore

[Kaczyński

[Rydygier

[Roszkowski

Marini

[Mararenier

[Szymonowicz

L. 288.

Wiedeń, 27. X. 1914.

Zarroszenie na zebranie koleżeńskie (przy kolacyi) w sobotę dnia
 31. b.m. o godzinie 8. wieczor w restauracyi Hotelu ~~Meissl~~ ^{Meissl} i Schadn
 (I. Neuer Markt).

L Abraham,

Balzer,

L Buzek,

L Cieszyński

L Grabis ~~ński~~ ^{ński}

L Halban Alfred

L Halban Henryk

Kruczkiewicz

L Makarewicz

L Nowicki

L Roszkowski

L Rydygier

L Starzyński

L Szymonowicz

L Till

L J.E. Dr. L. Ćwikliński VIII. Wickenburgstr. 14.

L Romer

L. 348.

Wiedeń , 11. XI. 1914.

Zaproszenie na zebranie kolżeńskie (przy kolacyi) profesorów i docentów prywatnych Uniwersytetu lwowskiego w sobotę, 14. listopada 1914 o godzinie 8. w restauracyi Hotelu Meissl i Schadn (I Neuer Markt).

⌞ Abraham	⌞ Bednarski
⌞ Balzer	⌞ Denizot
Bikeles	⌞ Gybryniewicz
Buzek,	⌞ Kling
⌞ Cieszyński	⌞ Nowak
Głabiński	Reiss
⌞ Halban Alfred	⌞ Rogala
⌞ Halban Henryk	Schorr
⌞ Kruczkiewicz	⌞ Semkowicz
⌞ Makarewicz	⌞ Szpilman
⌞ Nowicki	⌞ Witwicki
⌞ Römer	⌞ Nowotny
⌞ Roszkowski	⌞ Allerhand
⌞ Rydygier	⌞ Hirschler
⌞ Starzyński	
⌞ Szymonowicz	
⌞ Till	
⌞ Filat	⌞ Smoluchowski
⌞ Œwikliński	⌞ Rzeiborski

Zaproszenie na Zebranie koleżeńskie dla profesorów i docentów prywatnych
Uniwersytetu lwowskiego w sobotę 28. XI. 1914 o godz. 8. w restauracyi
Hotelu Meissl i Schachn (I. Neuer Markt).

Ćwikliński

Alberhand

Filat

Bednarski

Abraham

Prof. Denizot

Balasits

Gubrynowicz

Balzer

Prof. Hirschler

Bikeles

Kling

Buzek

Nowak

Cieszyński

Nowotny

Exc. Grabński

Petzold

Halban Alfred

Reis

Halban Henryk

Rogala

Kruczkiewicz

Schorr

Wakarewicz

Semkowicz

Nowicki

Prof. Szpilman

Popielski

Witwicki

Romer

Roszkowski

Rydygier

Szymonowicz

Till

Tolloczko

Zolinski

M. Smoluchowski

M. Raciborski

Zaproszenie na zebranie profesorów i docentów prywatnych uniwersytetu
krakowskiego i lwowskiego, które się odbędzie w sobotę dnia 12. XII.
1914 o godzinie 8. wieczór w restauracyi Hotelu Meissl & Schachn. (I

Neuer Markt). Twardowski m.p.

Proff.
Cwikliński

Doc. pry.
Allerhand

Proff.
Gorski

Pilat

Bednarski

Jaworski

Abraham

Denizot

Krzymuski

Balasits

Gubrynowicz

Roseblatt

Balzer

Hirschler

Siedlecki

Bikeles

Kling

Smoluchowski

Buzek

Nowak

Wicherkiewicz.

Cieszyński

Nowotny

Exc. Grabiński

Petzold

Halban Alfred

Rogala

Schorr

Halban Henryk

Semkowicz

Kruczkiewicz

Szpilman

Makarewicz

Hitwicki

Nowicki

Popielski

Romer

Roszkowski

Rogala

Rydygier

Starzyński

Szymonowicz

Till

Tołkoczko

Autocenzura
Suzanna

Halbham H. 25 (e km)
 Abroschen 20 (10 m)
 Gubinsky 10 m
 Halbham H 10 m
 Hotel Meinsk. S. 5 km